

Na obisku v celjski porodnišnici

STRANI
2-3

Gorica pri Slivnici se je tresla v ritmu harmonike

STRAN
16

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK TOREK IN PETEK

Št. 1/Leto 68/Celje, 4. januar 2013/Cena 1,50 EUR

novitednik

Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašič

JELOVICA
JELOVICA PSC CELJE
Trgovina JELOVER
Tel: 03 5413 050
trgovina.celje@jelovica.si

Varčna okna EKOLIGHT

HIŠE | OKNA | VHDNA VRATA | NOTRANJA VRATA | SENČILA

TO PA JE DOBRA NOVICA

Prostovoljci so ji uredili dom

STRAN
14

Je staro šlo, s trinajstico bolje bo?

Najmlajši v Pravljični deželi so se poslovili prvi, silvestrsko vzdušje na Trgu celjskih knezov pa se je, kot marsikje drugje, zaključilo s poljubom in lepimi željami. Na novega leta dan smo se ohladili še s celjskim skokom in velenjskim potopom.

STRAN
24

Foto: SHERPA, TimE, fotomontaža: MB

PODARJAMO VAM

DRUGIH ŠEST OD DVANAJSTIH ZGODB

Porazi tlakovali pot do nesmrtnosti Urške Žolnir

Med vodko in vinom je vedno vsaj še »dunajc«

Od pozabljenega skorša do jelke

Mlad čarovnik s kartami osvaja ljudi

Mama, si še živa?

Domov, kamor pripadamo

STRANI
5-11

POLZELA – Nadzidava rešitev za dom upokojencev

STRAN
4

ŽALEC – Letos tudi obnova mestnega jedra

STRAN
5

VELENJE – Znani obrazi Šaleške doline na enem mestu

STRAN
13

VOJNIŠKA GMAJNA, UŽITEK BIVANJA!

13% NIŽJA CENA
ZA IZBRANA STANOVANJA!

Na voljo tudi **VAROVANA STANOVANJA!**

Za ogled pokličite **051 365 287**
www.mikstanovanja.si

Brez skupinske fotografije pri takšnih dogodkih ne gre. Pred fotografski objektiv so se postavili glavna medicinska sestra ginekološko-porodniškega oddelka Marija Šišmanovič, mamica Mateja Bevc, glavna medicinska sestra celjske bolnišnice mag. Hilda Maze, pooblaščenec župana Janko Požeznik, direktor bolnišnice mag. Marjan Ferjanc, mamica Mihaela Juričan, predstojnik ginekološko-porodniškega oddelka, prim. Vladimir Weber, urednica Radia Celje Bojana Avguštinčič, mamica Petra Romih, strokovni direktor bolnišnice, asist. Franc Vindišar, novinarka Anja Deučman, odgovorna urednica Novega tednika Biserka Povše Tašič in dolgoletni vodja akcije novoletnega obiska celjske porodnišnice Tone Vrabl. V središču pozornosti so bili seveda Sintia, Zala in Aleks.

V novo leto s Sintio, z Zalo in Aleksom

Novi tednik in Radio Celje na tradicionalnem novoletnem obisku v porodnišnici

Naša medijska hiša je v torek že 49. obiskala celjsko porodnišnico ter čestitala in nagradila mamice, ki so rodile zadnje v minulem letu in prve v letu 2013. Sintia, Zala in Aleks so novorojenčki, ki so zaznamovali tokratni silvestrski večer in prvo jutro novega leta.

Mateja Bevc iz Dobja pri Planini ni načrtovala, da bo novo leto pričakala v porodnišnici. A Sintia je želela na svet več kot dva tedna prej, kot je bilo načrtovano, počakati ni želela niti na leto 2013. Svet je ugledala uro in trinajst minut pred polnočjo. »Ker ima njen ati rojstni dan 31. decembra, sta se verjetno dogovorila, da bo tako,« v smehu pove Mateja in še zaupa, da je bilo odprtje šampanjca v porodni sobi prav posebno doživetje.

Prva v novem letu deklica, drugi deček

Najlepše možno novoletno darilo je dobila tudi Mihaela Juričan iz Cmerek Gorce pri Podčetrtku. Hči Zala je rodila dve uri in šestnajst minut po vstopu v leto 2013. Tudi prva v novem letu je na svet malce pohitelela, a ni zmotila silvestrskih načrtov mamice in očka, saj sta se že pred tem večkrat pošalila, da bosta novo leto morda pričakala prav v porodnišnici. Kljub velikemu pričakovanju si točno ob polnoči, kot pravi Mihaela, nista pozabila voščiti vsega dobrega v letu, ki se je začelo nepopisno lepo.

Lansko novo leto so zaznamovale tri deklice in vse je kazalo, da bo tudi tokrat tako. A kot drugi novoroje-

nec v letu 2013 je na svet vendarle pokukal deček. Mamica Petra Romih je novemu letu še nazdravila doma v Ločici pri Vranskem, okoli treh zjutraj pa je deček, takrat še brez izbranege imena, napovedal svoj prihod. Na svet je prijokal petnajst minut do devetih in ponosna starša sta se v porodni sobi odločila, da ga bosta poimenovala Aleks. »Izbrati ime za fantka je bilo malo težje kot za najino prvorojenko, ki je deklica,« razlaga Petra in dodaja, da je že sprejeta odločitev, da dedek Mrzaz novoletnega darila ne bo združeval z rojstnodnevnim.

Idejni oče Jure Krašovec

Mamicam, ki so nas kljub utrujenosti sprejele z velikimi nasmeški na ustnicah, sta odgovorni urednici Novega tednika in Radia Celje Biserka Povše Tašič in Bojana Avguštinčič podarili nakit Zlatarstva Kragolnik in bon Banke Celje, iz srca pa jim je čestital in zaželel veliko sreče in zadovoljstva tudi Tone Vrabl, ki akcijo novoletnega obiska celjske

Mamice, ki jim bo vstop v leto 2013 ostal v zelo lepem spominu. Mateja Bevc s Sintio, Mihaela Juričan z Zalo in Petra Romih z Aleksom.

porodnišnice spremlja že od začetka. »Idejni oče te akcije je bil pokojni kolega, novinar Jure Krašovec, jaz pa sem vesel, da sem imel kot novinec takoj priložnost stopiti v njegove čevlje. Čeprav sem v pokoju, 2. janu-

arja še vedno z veseljem pridem v porodnišnico,« pravi in se spominja, da akcija, ki je ne bi bilo brez tesnega sodelovanja s celjsko porodnišnico, nekoč sicer ni požela takšne medijske pozornosti, a ni bila zato

nič manj prisrčna. Še posebej slovesna pa bo gotovo prihodnje leto, ko se obeta jubilej – 50 let obiskovanja mamice in novorojenčkov ob novem letu.

ANJA DEUČMAN
Foto: SHERPA

Vse več porodov

V celjski porodnišnici so lani našli 2.114 porodov. Rodilo se je 1.118 dečkov in 1.026 deklic, 30-krat so se rodili dvojčki. Število rojstev je v primerjavi z letom 2011 naraslo za 12, kar je zelo spodbudno.

Predstojnik ginekološko-porodniškega oddelka, prim. Vladimir Weber, ob tem pravi, da je povečanje števila rojstev tudi dokaz, da ljudje celjski porodnišnici zapajo, pri čemer se zaposleni zavedajo, da je treba zaupanje ohranjati. »Še naprej bomo delali vse, da zagotovimo varno, strokovno pomoč porodicam, upam pa, da bodo tudi odgovorni uspeli zagotoviti vse potrebne pogoje za naše delo.« Dodaja, da varčevanju tudi v porodnišnicah ne morejo uiti, a zagotavlja, da ga mamice in novorojenčki zaenkrat na srečo še ne občutijo. Občutili ga niso niti med novoletnimi prazniki, saj je za porodnice in novorojenčke skrbela dežurna ekipa. Malih nadebudnežev, ki se odločijo priti na svet, namreč prav nič ne zanima, kateri dan je in koliko je ura.

PETEK	SOBOTA	NEDELJA	PONEDELJEK
-1	60	80	60

Vir: ARSO

Odgovorna urednica Radia Celje Bojana Avguštinčič med predajo darila Mihaeli Juričan

Čestitkam se je pridružila tudi Mestna občina Celje. V njenem imenu je darila mamicam izročil pooblaščenec župana Janko Požežnik. Povedal je, da je povečevanje števila rojstev v celjski porodnišnici zelo razveseljujoče, prav tako je poudaril, da so tovrstne akcije izjemno dobrodošle, saj da v teh težkih časih vsaka pozitivna novica ljudem energijo za prihodnost.

NE PREZRITE

V torkovi številki Novega tednika, 8. januarja: Bralci poročevalci o prazničnem utripu na Celjskem.

Kot solistka se je Celjskemu godalnemu orkestru tokrat pridružila violončelistka Katja Meljnikov.

Novoletni koncert navdušil

CELJE – Celjski godalni orkester, okrepljen s pihalci, trobilci in tolkalci, je v sredo na tradicionalnem novoletnem koncertu kar dvakrat napolnil dvorano celjskega Narodnega doma. Kot solistka se mu je tokrat pridružila violončelistka Katja Meljnikov.

Prvi del letošnjega novoletnega koncerta je bil v znamenju slovanskih skladateljev. Celjski glasbeniki so namreč občinstvo najprej ogreli z uverturo iz operete Banditi, postavljeno v italijansko okolje. Gre za delo avstrijskega skladatelja Franza von Suppéja, ki se je rodil v Splitu. Prvič v Sloveniji so celjski godalci izvedli dva stavka iz Mihevčevega cikla Flosarskih zgodb, ki jih je skladatelj poimenoval Jaga Baba, dajejo pa navidezen vtis podeželske alegorije. Violončelistka Katja Meljnikov je s celjskimi godalci poustvarila skladbo Čajkovskega Pezzo capriccioso, ki jo je ruski skladatelj posvetil

Anatoliju Brandukovu. Prvi del so glasbeniki končali z odlomkom iz opere Jevgenij Onjegin, v katero je Čajkovski vpletel ritme poljskega plesa poloneza.

Kot pravi dirigent Nenad Firšt, se je v drugem delu orkester predstavil že tradicionalno s skladbami dunajskih mojstrov. Za tokratni novoletni koncert so izbrali dela treh bratov iz družine

Strauss. Skladbam niso bile skupne zgolj skladateljske družinske vezi, temveč tudi povodi za njihov nastanek. Vsa tri dela so bila namreč napisana po naročilu bogatih aristokratov, ki so posebne prilike želeli popestriti s takrat priljubljenimi plesnimi oblikami. Okrog 50 celjskih godalcev je tako najprej zaigralo hitro polko Eduarda Straussa Na pot. Sledila sta

valček Dunajski bonboni, delo Johanna Straussa mlajšega z naslovom Dunajski bonboni ter francoska polka Ognjevarna Josefa Straussa. Naslednji koncert Celjskega godalnega orkestra, sestavljenega iz neprofesionalnih glasbenikov, bo 5. marca, ko se bo godalcem pridružil solist, pianist Benjamin Govže.

ŠO, foto: Grupa

So vaši gospodinjski aparati varčni?

Razmišljate kdaj o tem, koliko energije porabite po nepotrebem? Ponujamo vam nekaj nasvetov, ki so nastali iz raziskave REUS 2011 o tem, kako lahko zmanjšate količino potrošene energije in posledično tudi znesek na položnici.

Že 5 milimetrov debela plast ledu v hladilniku poveča porabo energije za 30 odstotkov. Po podatkih raziskave REUS 2011 približno polovica gospodinjstev hladilne naprave odmrzuje dvakrat letno.

Primerjava med ročnim in strojnim pomivanjem posode kaže, da pri ročnem pomivanju lahko porabimo do štirikrat več vode in električne energije za segrevanje vode kot v sodobnem pomivalnem stroju. Skoraj tretjina gospodinjstev, ki ima pomivalni stroj, ga uporablja vsak dan.

Pri pranju perila naj bo boben vedno poln. To upošteva 90 odstotkov gospodinjstev. Skoraj tretjina jih še vedno pere pri maksimalni temperaturi.

Pralni in sušilni stroj vklopite v času nižje tarife (vsak delavnik od 22.00 do 6.00 naslednjega dne ter vsako soboto, nedeljo in dela prost dan od 0.00 do 24.00), če s tem ne motite sosedov. Na cenejšo tarifo pri pranju in sušenju več kot tretjina gospodinjstev ni pozorna.

V kuhinji smo Slovenci precej vestni, saj nas kar 81 odstotkov običajno uporablja pokrovke med kuhanjem. Tako lahko prihranimo do četrtno energije, potrebne za pripravo jedi, če uporabimo ekonom lonec ali soparnik, pa kar do 70 odstotkov energije. Še nekaj energije lahko prihranimo, če kuhamo v posodi, ki je približno enako velika kot grelna površina.

Pametne pečice imajo med pečico in ohišjem zračni žep, ki deluje kot plast izolacije, zato je zunanost pečice hladna, vročina pa ostaja v pečici. Učinka sta dva – manjša poraba energije, manj opečenih prstov.

Odmrznimo zamrznjeno hrano v hladilniku. Mraz, ki pri tem nastane, se ne ustvari s trošenjem energije.

Božičkov vajenec za naše najmlajše

Novi tednik in Radio Celje sta skupaj z Mestnim kinom Metropol v soboto, 22. decembra, pripravila prav posebno božično filmsko projekcijo. Namenjena je bila najmlajšim, ki so skupaj s svojimi starši, babicami in dedki sobotno dopoldne preživeli na malenkost drugačen način. Film Božičkov vajenec govori o osirotelem Nikolaju dobrega in čistega srca, ki ga Božiček izbere za svojega naslednika. Vendar mora pred tem prestati naporno uvajalno obdobje. Film, ki so ga otroci sprejeli z nasmeškom na obrazu, potrjuje dejstvo, da se stvari lahko uresničijo, če le dovolj močno verjamemo vanje.

NP, foto: Grupa

Danstudio Celje
DANKÜCHEN

Teharska cesta 4
03 620 03 30
www.danstudio-celje.si

Pavus
Grad Tabor Laško

DANOVA »KUHARIJA« s kuharskim mojstrom MARKOM PAVČNIKOM iz Gradu Tabor Laško in NUŠO DERENDA, v četrtek 10.1.2012 ob 17.00 uri v Danstudiju Celje.

Ob nakupu akcijskega vgradnega seta (indukcijska plošča + pečica) vam priznamo 50 % popusta na pomivalni stroj DIN1530!

BEKO

Ob predložitvi izrezanega oglasa prvih 20 obiskovalcev čaka sladko presenečenje.

Začasne zaposlitve z usposabljanjem

Cilj: v petih mesecih doseči 35-odstotno zaposljivost

V Razvojni agenciji Savinjske regije so objavili Javni poziv za izvedbo projekta Podjetno v svet podjetništva 2013. Razpis je namenjen spodbujanju podjetništva med mlajšimi brezposelnimi z višjo ali visoko stopnjo izobrazbe ter spodbujanju odpiranja novih delovnih mest. Še do 7. januarja se nanj lahko prijavijo mladi do 35. leta z območja Savinjske regije, ki so kot iskanci zaposlitve prijavljeni na zavodu za zaposlovanje.

V projektu sicer sodeluje več razvojnih agencij in podobnih ustanov iz vse Slovenije. Izbranim na javnem razpisu bodo zagotovili strokovno pomoč in dodatna usposabljanja, ki jih potrebujejo pri razvoju podjetniške ideje v delujoče podjetje. V Savinjski regiji bo delo zastavljeno v dveh skupinah s po desetimi udeleženci, ki bodo v petih mesecih, ko bodo zaposleni v razvojni agenciji, pod vodstvom mentorjev razvili svojo poslovno idejo, pripravili poslovni načrt za ustanovitev podjetja in se usposabljali za podjetniško kariero ali večjo zaposljivost. Prav skupina, v katero se lahko mladi prijavijo do 7. januarja, bo začela delati 1. februarja; za drugo, ki bo sledila 1. avgusta, bo razpis objavljen poleti. Namen projekta je, da bi vsak udeleženec v enem letu po usposabljanju ustanovil lastno podjetje, se samozaposlil ali zaposlil pri drugem delodajalcu, s katerim

bi stike navezal v času usposabljanja. Kot cilj je postavljena 35-odstotna zaposljivost, kar pomeni, da bi v Savinjski regiji moralo delo dobiti sedem od skupno 20 udeležencev usposabljanja.

Projekt sodi v Operativni program razvoja človeških virov za obdobje 2007–2013, zanj pa je namenjenih malo manj kot 3,9 milijona evrov. Do konca leta 2013 naj bi bilo vanj v Sloveniji vključenih 250 mladih. V Savinjsko regijo bo s tem prišlo malo manj kot 300 tisoč evrov, od tega bo 85 odstotkov prispeval Evropski socialni sklad, preostalih 15 odstotkov bo zagotovila država.

IS

Javni poziv za mlade je objavljen na spletnih straneh Razvojne agencije Savinjske regije ter celjske in velenjske območne enote zavoda za zaposlovanje. Če bodo rezultati v letu 2013 dobri tudi na državni ravni, naj bi projekt, ki mladim brezposelnim ponuja odlično priložnost, da razvijajo svoje znanje in si olajšajo podjetniške začetke, regijam pa možnost, da pospešijo nastajanje novih podjetij in v domačem okolju zadržijo domače mlade moči in ideje, izvajali tudi v prihodnje.

Doma upokojeencev v Žalcu ne bo?

POLZELA, ŽALEC – Dom upokojeencev Polzela deluje vse od leta 1957, sedanjih 224 postelj pa je v njem vse od konca obnove graščine v sredini 80. let prejšnjega stoletja. V tem času so se standardi domske oskrbe spremenili, zato se polzelski dom sooča s težavo prilagajanja novim bivalnim standardom.

Po pravilniku domske oskrbe novim standardom ne ustreza kar 130 postelj. Ustrezne bivalne prostore morajo v Domu upokojeencev Polzela zagotoviti najkasneje do leta 2021. Nekaj nadomestnih postelj so še pred časom želeli zagotoviti v novi dislocirani enoti v Žalcu, ki jo namerava zgraditi Občina Žalec v sodelovanju z ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve. Zaradi finančne situacije in vsesplošnega varčevanja novega doma v Žalcu naj ne bi gradili še vsaj do leta 2016.

Rešitev je nadzidava

Ker polzelski dom ne želi zmanjšati razpoložljivega števila postelj, so se odločili, da ustrezne kapacitete zagotovijo sami. »Dom bomo nadzidali, s čimer bomo pridobili 16 enoposteljnih in 16 dvoposteljnih sob. Gradnja bo polzelski dom financiral z lastnimi sredstvi in s posojilom, v kolikor bo ta potreben,« pojasnjuje direktorica Doma upokojeencev Polzela **Eva Lenko**. Dom bodo začeli graditi takoj, ko bodo imeli gradbeno dovoljenje in vsa potrebna soglasja. Direktorica meni, da bo to v najboljšem primeru v drugi polovici leta 2013. Občina Polzela je dom že oprostila plačila komunalnih prispevkov in mu bo tako pomagala pri gradnji dodatnih kapacitet.

Ker je v Spodnji Savinjski dolini po pravilniku ministrstva že dovolj postelj za staro-

stnike na število prebivalcev, država na tem območju še vsaj nekaj časa ne bo podeljevala novih koncesij. Ali nadgradnja polzelskega doma pomeni, da je ogrožena gradnja doma v Žalcu? Lenkova zagotavlja, da nadzidava v nobenem primeru ne ogroža gradnje dislocirane enote v Žalcu, saj ima polzelski dom 130 neustreznih postelj, z nadgradnjo namreč rešujejo le primanjkljaj, ki ga enota v Žalcu tako ali tako ne bo mogla zagotoviti.

Žalčani čakajo na ministrstvo

Kot pravi župan Občine Žalec **Janko Kos**, gradnja žalskega doma trenutno »stoji«. »Občina Žalec je zagotovila zemljišče in ga tudi komunalno opremila. Pravočasno smo prav tako sporočili ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, koliko denarja imamo na razpolago in do kdaj lahko najamemo posojilo, vendar se ministrstvo ni odzvalo.« V zgodbo se je vključil celo minister **Karl Erjavec**, ki je obljubil, da bo preko ministrstva zagotovil dva milijona evrov, namenjenih za gradnjo doma, vendar zaenkrat Žalčani povratnih informacij, kje so ta sredstva v proračunu, še nimajo. Župan meni, da ministrstvo v tem primeru ne ravna korektno, saj jih je med drugim tudi nekaj let zavajalo, kakšen dom naj zgradijo. Ko so Žalčani že imeli pripravljen projekt za gradnjo doma, je ministrstvo od njih namreč sredi leta zahtevalo, da načrte za dom spremenijo v dom četrte generacije. Zdaj ko je potrebno plačati projekt za »preprojektiranje« doma, se ministrstvo preprosto ne odziva. Žalčani tako želijo čim prej odgovor ministrstva, ali bo država sploh gradila dislocirano enoto Doma upokojeencev Polzela v Žalcu ali ne.

ŠPELA OŽIR

Dom celjskih otrok

Pred 55 leti zgrajen Celjski dom v Baški ohranja svoje poslanstvo – Letos brezplačne počitnice za 264 otrok

CELJE – Že desetletje stari načrti, da bi mestna občina v Baški zgradila nov počitniški objekt, ostajajo zaenkrat zgolj načrti. Tako so sklenili mestni svetniki ob obravnavi poročila o poslovanju družbe Celeia, ki ob Celjskem domu gospodari še s tremi apartmaji na Golteh ter dvema v Pinezičih na Krku.

Celjski dom je bil v Baški zgrajen leta 1957 in vse od takrat – razen rednega obnavljanja opreme in nujnih vzdrževalnih del – mestna občina vanj ni vlagala večjih vsot. Leta 2002 so v Celju pripravili načrte, da bi na območju zdajšnjega počitniškega kompleksa zgradili nov hotel z zunanjim bazenom, kasneje so celo dokupili nekaj zemljišča. Tudi mladinski hotel, ki si ga Celjani želijo v Baški, bi še naprej ohranjal svoje poslanstvo in bi ostal prvenstveno namenjen letovanju otrok iz socialno šibkih družin ter v zdravstvenih kolonijah.

Šola v naravi ob morju

Kot ugotavlja direktor družbe Celeia **Mijo Zorko**, se število nočitev in gostov v Baški zadnja leta povečuje. Ob letovanjih otrok iz socialno šibkih družin, ki jim počitnice v celoti plača mestna občina, ter v zdravstvenih kolonijah kar pomemben delež zavzemajo tudi družinske počitnice. V letošnjem šolskem letu so prvič tudi vse celjske osnovne šole svoje učence poslane v šolo v naravi v Baško. Tako so v Celjskem domu oktobra sezono končali z 10.504 nočitvami in 1.851 gosti, od tega je bilo v Baški kar 916 otrok.

Nujno vzdrževanje

Kot ugotavljajo v družbi Celeia, po 55 letih Celjski dom ni več v najboljši kondiciji in bi se sčasoma bilo res treba odločiti, ali temeljito obnoviti obstoječi objekt ali na tem ze-

mljišču zgraditi novega. Doslej so namreč od večjih del v Baški uredili le kuhinjo ter nadzidali teraso, tako da so pridobili dodatne sobe. Glede na to, da je bil leta 2002 pripravljen idejni projekt novogradnje, je tudi vprašanje, koliko smiselna bi bila večja vlaganja.

Mestna občina Celje izjemno dobro sodeluje z lokalno skupnostjo v Baški, tako na primer tudi otroci iz Baške v času zimskih počitnic prihajajo v Celje. Minulo zimo jih je bilo na Celjski koči 47, približno toliko jih bo prišlo tudi v letošnjih počitnicah. Gradnji novega objekta so naklonjeni tudi v Baški, vendar kot poudarjajo v Celju, je zaenkrat težko napovedati, kdaj bo prišla na vrsto. Za mladinski hotel s 150 do največ 200 posteljami bodo zdaj proučili tudi možnosti evropskega sofinanciranja, čemur so naklonjeni tudi v Baški.

A glede na nekaterih delih dotrajano streho, stara okna in vrata, dotrajano kanalizacijo ter opremo jedilnice je tudi težko načrtovati, kaj bodo pred začetkom sezone obnovili. Kot pravi Mijo Zorko, se vsako leto lotijo tistega, kar se izkaže za najbolj potrebno. Za spomladanske mesece imajo tako v družbi pripravljenih 20 tisoč evrov, glede na stanje, v kakršnem bo takrat objekt, pa se bodo odločili, ali postaviti nadstrešek nad zunanjo teraso in obnoviti še kakšen del dotrajane strehe ali delno obnoviti kanalizacijo. Morda bodo v letu 2013 prišle na vrsto menjava vetrolofov v dveh apartmajih, namestitve klimatskih naprav v sobe pedagoškega kadra ali celo zamenjava svetil, ki postajajo nevarna z vidika požarne varnosti.

IVANA STAMEJČIČ

Nagrajena Marija Zeme pred in po preobrazbi, ki jo je pripravilo frizerstvo Zlatka iz Laškega. Kot nam je zatrnila, se z novo barvo počuti odlično, tale članek pa bo presenečenje za marsikoga iz njene bližine, tudi za njene najbližje, saj je Mira podatek o tem, kako je prišla do nove barve, delila izključno s svojim možem. Si upamo zatrdati, da bo tudi tale izrezek dobil posebno mesto v njenih albumih.

Frizerstvo Zlatka korenito preobrazilo Marijo

Marija Zeme iz Trobnega Dola ni mogla verjeti svojim ušesom, ko je izvedela, da je ravno ona srečna izžrebanka, ki je na pragu novega leta doživela frizersko preobrazbo. Naša srečna roka je med kuponih iz Praznične Petice potegnila ravno njenega. Marija Novi tednik prebira redno in vestno, vedno od zadnje strani naprej.

Zlatka Ferlič, lastnica frizerskega salona Zlatka iz Laškega, je za Marijo pripravila korenito spremembo – modno čokoladno barvo z bakrenimi toni, ki je Marijo dodobra spremenila. Strah pred »posegom« je bil povsem odveč. Nad novo podobo pa je bil navdušen tudi njen soprog Vinko. Aktivna upokojenka, ki so jo dekleta iz frizerstva Zlatka ob tej priložnosti tudi naličila, se je z novo frizuro lahko ponašala že na številnih novoletnih zabavah.

Marija in Vinko sta dolgoletna naročnika Novega tednika in ga vedno prebereta od začetka do konca, najzanimivejše članke pa shranjujeta v posebnih albumih, ki pridejo še kako prav, ko se človek ne more zediniti o tem, kdaj točno se je kakšna reč dogodila. In za konec še simpatična Marijina razlaga, zakaj ji je on tam gori namenil to nagrado: »To pa zato, ker sem ravno prejšnji teden plačala letoletno naročnino na Novi tednik.«

Promocijsko besedilo

Letos tudi obnova mestnega jedra

ŽALEC – Kljub temu, da so v Občini Žalec leto uspešno končali, se Žalčani niso mogli povsem izogniti gospodarski krizi. Med največje lanske projekte sodi končana gradnja Osnovne šole Griže s telovadnico in z vrtcem.

Poleg tega so se Žalčani v minulem letu veselili tudi nove tržnice in konca gradnje sekundarne kanalizacije v Šempetru, Petrov-

čah, Arji vasi in Dobriši vasi. Župan Janko Kos izpostavlja tudi dobro sodelovanje z gospodarstvom. »S sprejetjem številnih občinskih podrobnih prostorskih načrtov smo omogočili umeščanje gospodarskih objektov v prostor, kar posledično pomeni, da smo zagotovili temelje za nova delovna mesta.« V občini se namreč zavedajo, da brez uspešnega gospodarstva ne bodo mogli zagotoviti so-

cialne pravičnosti in povezanosti med občani. Uspešno se končujejo tudi postopki priprave Občinskega podrobnega načrta občine Žalec, za katerega se ravno v teh dneh končuje javna obravnava, v prvi polovici prihodnjega leta pa ga bodo tudi dokončno sprejeli. Večja projekta v prihodnjem letu bosta med drugim gradnja čistilne naprave v Kasazah in gradnja primarne kanalizacije v Spodnji Sa-

vinjski dolini. Nenazadnje se bodo v letu 2013 lotili obnove starega mestnega jedra v Žalcu.

Na drugi strani žalski župan izpostavlja, da z vsem v letu 2012 le niso zadovoljni. Pričakovali so namreč več državnih naložb na ravni občine. Z občinskimi sredstvi so prav tako želeli izvesti še več komunalnih obnov v krajevnih skupnostih, vendar kot pravi župan, se zavedajo težkega ekonomskega položaja prebivalcev, zato so raje, kot obnovili nekatere občinske ceste, sredstva namenili občanom, ki jih je kriza najbolj prizadela, to pa so predvsem otroci.

ŠO

Proračun pod streho

ROGATEC – Občina je na seji občinskega sveta konec decembra dobila proračuna za leti 2013 in 2014. Poleg denarja za nemoteno poslovanje občine in javnih zavodov Rogatecani pozornost namenijo tudi naložbam, pri čemer kot doslej računajo na pomoč države in Evropske unije.

Letos bo občina po načrtih proračun napolnila z malo več kot štirimi milijoni evrov. Od tega bo okoli 1,7 milijona evrov namenila investicijam. Župan Martin Mikolič med večjimi izpostavlja gradnjo novega parkirišča pri pokopališču Sveti Jurij v krajevni skupnosti Donačka Gora, ureditev kanalizacije v naselju Gaberje in v delu naselja Rogatec, vzdrževanje občinskih cest in obnovo vodovodnega sistema, ki se ga bo ob podpori Evropske unije lotila v sodelovanju s še petimi občinami Obsotelja in Kozjanskega. Mikolič upa, da bo občina uspela pridobiti evropsko sofinanciranje še za okoli pol milijona evrov vredno energetske obnove osnovne šole Ro-

gatec, na državno in evropsko pomoč pa računa tudi pri projektu celovite ureditve trškega jedra Rogatec, ki je razglašeno za kulturni spomenik. Gre za večletni projekt, v prvem delu pa načrtujejo ureditev prometne infrastrukture. Na razpis za pridobitev sofinanciranja se bo občina prijavila prihodnje leto, letos naj bi naročila geodetski posnetek območja trškega jedra in oblikovala zasnove njegove ureditve. Glavnino financiranja več kot milijon evrov in pol vrednega projekta načrtuje med letoma 2014 in 2016.

Proračun za leto 2014 je težak dobre tri milijone evrov, nakazuje pa le smernice razvoja občine. Po besedah župana bo občinski svet v začetku prihodnjega leta zagotovo sprejel rebalans in vanj vključil še kakšen projekt, za katerega bo občina uspela pridobiti državni ali evropski denar. Kot pravi Mikolič, občinska uprava namreč neprestano budno spremlja objavljene razpise.

AD

Občinskih podrtij ne bo več

BISTRICA OB SOTLI – V občini obnavljajo trenutno s pomočjo evropskega sofinanciranja tri stavbe v občinski lasti, ki so bile doslej črne točke tega kraja. Gre za nekdanjo Bratuševo domačijo, gospodarsko poslopje nekdanje Gabronove domačije ter nekdanjo hmeljsko sušilnico, ki je bila zgrajena kot prizidek kulturnega doma.

Obnovo na strehah in fasadah ter zamenjavo stavbnega zemljišča so začeli izvajati lani jeseni in bo trajalo eno leto. Obnova vseh treh

objektov bo stala približno šeststo tisoč evrov, od tega bo večina evropskega denarja. Prihodnja namembnost stavb, ki so doslej sameva-

le, še ni znana. Za nekdanjo Bratuševo kmečko domačijo, ki je spomeniško zaščiten, razmišljajo, da bi v njej uredili stanovanje. V Gabronki bi lahko uredili mladinski hotel in morda še prostore za vinogradnike.

V letu 2012 se je Občina Bistrica ob Sotli rešila prve črne točke, saj je na veliki kašči

gradu Bizeljsko poskrbela za novo streho. Kašča mogočnega gradu je namreč v občinski lasti, sam grad Bizeljsko je v državni lasti ter na območju brežiške občine. Obnovitvena dela na strehi zaščitene kašče so opravili z denarjem, ki ga je občina prejela po 23. členu Zakona o financiranju občin.

BJ

PODARJAMO VAM
12 ZGODB
ZA 12 MESECEV
.....LETA 2013.....

Drugih šest zgodb ...

7

Dean Šuster v klepetu z Urško Žolnir razkriva, zakaj je postala olimpijska zmagovalka in zakaj ne bo branila zlata.

10

Špela Ožir se je pustila začarati mlademu čarovniku iz Celja, ki s kartami osvaja ljudi.

8

Saška T. Ocvirk je bila na obisku pri poljsko-slovenski družini v Šentjurju, kjer med vodko in vinom še vedno najdejo prostor za »dunajca«.

11 12

Urška Selišnik je pretresljivo, a vsakdanjo zgodbo varne hiše prelila na papir. In med usodami življenja našla še eno pri družini, ki so ji novembrske poplave vzele dom.

9

Branko Jeranko se je pogovarjal s Konjičanom, novim direktorjem Zavoda za gozdove Slovenije, ki verjame v drevesno simboliko.

In vmes?

Po željah v letu 2013 smo povprašali zveste bralce Novega tednika. Morda ste med njimi prav vi.

Porazi tlakovali pot do nesmrtnosti

Urška Žolnir pojasnila, zakaj je postala olimpijska zmagovalka in zakaj ne bo branila zlata

Že 16 let je minilo, odkar je v Ljubljani postala mladinska evropska prvakinja v judu. Na članskem EP je slavila leta 2009 v Tbilisiju, da bi na svetovnih prvenstvih dvakrat stopila na oder za zmagovalke in prejela bronasti medalji, leta 2005 v Kairu in lani v Parizu. Trinajstkrat je zmagala na tekmah svetovnega pokala, večinoma v najmočnejši konkurenci (zbrala je še 10 drugih in 11 tretjih mest), zato je bil načrt, da si pokori ves svet, logičen in nič prevzetan.

Glede olimpijskih iger je najbolj zanimivo naslednje: če ne nosi slovenske zastave na odprtju, potem osvoji medaljo.

Zasluzena slava

V Atenah nas je razveselila z bronasto olimpijsko medaljo, da bi v Pekingu ostala brez nje. 31. julij 2012 je njen drugi rojstni dan: v Londonu so v kategoriji do 63 kg po vrsti padale Nemka Malzahn, Ekvadorka Garcia, Izraelka Schle-

singer, Mongolka Cedevsuren in v velikem finalu Kitajka Lili Xu. Zdravljica, slavje, popoln blišč na prizorišču in nato še doma. Številni sprejemi in intervjuji še tedne zatem. Kaj pa potem? Odtlej Urška ni tekmovala, oktobra se je preselila v svojo hišo. V zadnjih dneh in tednih je postala najboljša judoistka leta v Sloveniji, najboljša slovenska športnica leta, sledita še priznanji za zmagi v celjski in žalski občini in še kaj.

V Rio kot trenerka

Takoj po zmagoslavju je napovedala svoje slovo od kategorije do 63 kg in konec nastopov na olimpijskih igrah. Vzela si je čas in nam pojasnila: »Imam dve olimpijski medalji in uvrstitev na sedmo mesto. Za to je bilo treba zelo veliko odrekovanja, žrtvovanja, dela. Popolnega odrekovanja. Tega si trenutno ne želim. Če bom še tekmovala leta 2016? Tega ne vem. Na olimpijske igre v Brazilijo si želim odpotovati kot trenerka!«

Odslej bo nastopala v kategoriji do 70 kg. »Ne vem še, kdaj in kje se bom vrnila na tekmovalneje. Težko se je spočiti. Štiri ali pet mesecev odmora ni veliko, ko je za mano 20 let treningov. Letošnja psihofizična obremenitev je bila ogromna.«

»Tečna knjiga fac«

Urška si je izpolnila željo in si privoščila izlet v Avstralijo, kjer je obiskala deset let starejšo sestro. »Komaj sem čakala, da jo vidim. Ima tri otroke. Dva dni sem le opazovala njihovo čvakanje. Nato sem obiskala dva judo kluba in začela vaditi. Nikoli nisem imela toliko časa zase.« In ji je postalo dolgčas. Namesto treh tednov je bila tam le dva, »prebukirala« letalsko karto in se vrnila domov. Ali ne zna uživati? »Morda ...« Da ji ne bi bilo dolgčas, so nepridipravi v njenem imenu odprli osem strani na Facebooku. »Sorodniki so mi omenili, da se pogovarjajo z mano tudi preko spleta. A res? Dokler so bile stvari sprejemljive, sploh

nisem ukrepala. Potem se je pojavila fotomontaža – jaz v kimonu z otroško igračo. Začela so se namigovanja, češ, a boste zibali? Potem mi ni bilo več vseeno. Policija in odvjetnik končujeta primer.«

Ista smer

Drugo polovico leta je preživela kot trenerka, pomočnica Marjana Fabjana. Prva polovica pa je bila najtežja doslej glede naporov. V težji kategoriji je nastopila januarja na državnem prvenstvu, v Sofiji osvojila 3. mesto v svetovnem pokalu in zmagala na evropskem pokalu v Celju, kjer je »vagala« le 64 kg. »Bila sem šibkejša in sem čutila težo nasprotnic, toda vseeno zmagala.« Zvit je Fabjan. »Načrtov nisva spremenjela, četudi sem grdo izgubila z mlado Nemko v Düsseldorfu. V Tokiu pa tortura, med triurnim treningom 20 borb, med vsako le 30 sekund odmora. Nate prihajajo nove in nove sveže borke. Bitka. Toda ko so Japonke začele loviti sapo,

sem dobila navdih.« Evropsko prvenstvo v Čeljabinsku (do 63 kg) je vse vrnilo nazaj. »Debakl, usodni pa Izraelki Gerbi in Schlesinger, v boju za polfinale in za tretje mesto. Bila sem žalostna. Ves čas sem se tolažila in spodbujala – vse je za nekaj dobro.« Še vedno sta vztrajala na začrtani poti, rezultati so bili v ozadju ob ubijalskih treningih.

»Lahko na zrak?«

V Planici so si Sankakujevci znova polnili pljuča, na francoskih pripravah pa se je sprijela z domačinko Emame. »Kaj sem tako »švoh«? Bila je kot tank. Komaj sem pripeljala borbo do konca. Fabija sem prosila, če lahko zapustim dvorano. Odšla sem na zrak.« Trenjini so se nadaljevali v vroči Španiji, kjer je dodatna obremenitev pogled iz telovadnice naravnost na krasno peščeno plažo. »V Pragi pa so se začele umazane predolimpijske igrice. Angležinje so me brcale v operirani kolena kot za stavo.

Najprej sem imela le podplutbe, nato je zavrtelo pogačico. Nisem zmogla pokrčiti kolena. Zategnilo je vezi in mišice, sledile so številne terapije pri fizioterapevtu.« Panike niso zganjali, čeprav je bilo marsikoga strah.

Več pa ni

Zaključno garanje smo si ogledali na Ljubnem, Urška pa je le nemo strmela predse, tako med vadbo kot tudi med kosilom, pred praznim krožnikom. »Že prej, v Celju, sem končala trening, odšla v klubsko pisarno in na kavču zadremala do naslednjega treninga. O ničemer drugem nisem razmišljala kot zgolj o zadnjem julijem dnevu!« Je v Londonu sploh kaj šlo navzkriž, je komu spodrsnilo, je kdo zamudil, kaj napako rekel? »Ne, ne, ne, čisto nič. Kot po maslu. Neverjetno. Tudi moji zadnji odvečni grammi so se idealno stopili. Vsem sem dala vedeti, da bo ob meni le Fabi. Prva borba mi je dala vedeti, da je pred menoj moj dan.« In pred mesecem je bila spet na Japonskem, na Kodokanu. »Klanjali so se mi starejši pomembneži in si šteli v čast, da so se rokovali z mano. Kar neprijetno mi je bilo zadnji dan v veliki tokijski restavraciji. Številna družba je izvedela za mojo prisotnost. V hipu je bilo konec njihove zabave, sledila sta podpisovanje in fotografiranje z vsemi, pa še z lastnikom, natakariji. Zelo dolgo je trajalo ...« Naša zlata Urška vliva ponos.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

»V Tokiu pa tortura, med triurnim treningom 20 borb, med vsako le 30 sekund pavze. Nate prihajajo nove in nove sveže borke ... Bitka.«

»Že prej, v Celju, sem zaključila trening, odšla v klubsko pisarno in na kavču zadremala do naslednjega treninga. O ničemer drugem nisem razmišljala kot zgolj o zadnjem julijem dnevu!«

»Klanjali so se mi starejši pomembneži in si šteli v čast, da so se rokovali z mano. Kar neprijetno mi je bilo zadnji dan v veliki tokijski restavraciji.«

Med vodko in vinom je vedno vsaj še »dunajc«

Na obisku pri poljsko-slovenski družini v Šentjurju

»Kako simpatična Primorka,« si boste morda mislili, če se boste kje na šentjurskih ulicah zapletli v pogovor s svetlolaso Anno ali Anio, kot ji rečejo domači. Bolj pretanjeno uho hitro ugotovi, da je mladenka sicer res Primorka, a z daljnega severa Poljske. V mesto Ipatvev jo je pripeljala ljubezen. Letošnji prazniki so bili posebni tudi zato, ker jo je pred nekaj meseci osrečil prvorojenec. Malček je postal peta generacija Janezov v Prezljevi družini.

Anna je končevala študij medicine in kot pravi, potrebovala spremembo. Študijska izmenjava v Nemčiji se je zdela tisto pravo. Že na večer vselitve v študentski dom so se našli. Poljaki in Slovenci. »Enostavno smo si bili blizu. Zabava se je takoj začela in še na zdravje v obeh jezikih zveni enako.« Takrat sta se

z Janezom – v Nemčijo se je na izmenjavo odpravil kot študent ekonomije – prvič videla in že po nekaj tednih postala par. Sledilo je leto dni študentske ljubezni, potem sta se morala vrniti vsak na svoj dom.

Dva dni poti do dekletovega okna

Zveza na daljavo je vsekar zveza na preizkušnji. A s pomočjo skypa sta se prebila tudi skozi ta čas. Nekajkrat sta premagala tudi tistih 1400 kilometrov razdalje med njima. Janez se še danes smeji svoji naivnosti, ko je prvič potoval na sever Poljske. »Priključil sem se nekemu tovornjaku. Takoj ko sem prečkal poljsko mejo, sem ves vznemirjen poklical Anio, češ skoraj sem že pri tebi. A sva se videla šele naslednji dan.« Ania je prišla v Slovenijo na poletne počitnice, obiskala tudi hrvaško

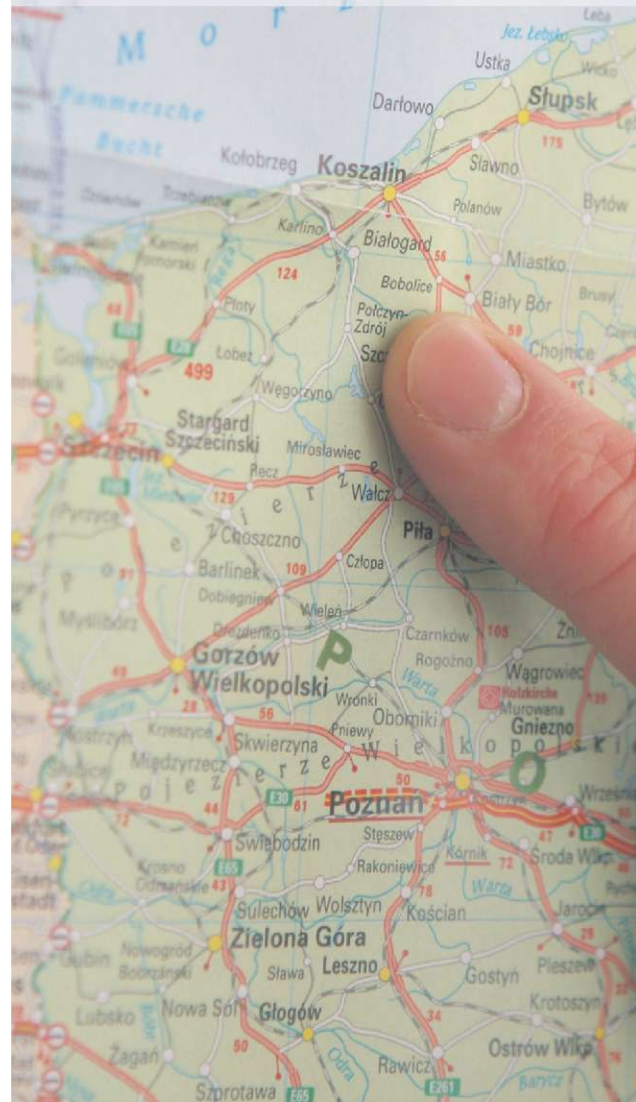
obalo in bila seveda navdušena. »Od nekaj sem vedela, da bom zdravnica. In tudi to sem vedela, da bom delo iskala v tujini. Računala sem na Nemčijo ali Anglijo, a nanesejo je pač drugače.« Odločitev, da bosta z Janezom živela v Sloveniji, je bila po enem letu ločenosti najbolj naravna stvar, ki sta jo lahko naredila.

Biti zdravnik je težko, ponekod pa še težje

Na Poljskem je večina bolnišnic v dolgovih, zdravil in drugega materiala primanjkuje, osnovna zdravniška plača se vrti med 500 in 600 evri. Z dežurstvi si jo sicer lahko popravijo, vendar je učinkovitost človeka pri 15 ali 20 dežurstvih na mesec pač izjemno vprašljiva. Slovenija se je vsaj pred sedmimi leti zdela kot Indija Koromandija. »Res je danes položaj slabši, a

še vseeno bistveno boljši kot na Poljskem. Mnogi so tarnali že takrat, a pri najboljši volji nisem mogla razumeti, zakaj.« Za začetek je ob trimesečnem intenzivnem tečaju slovenščine na filozofski fakulteti živela v Ljubljani. »Prestolnica mi je zelo všeč. Pravzaprav so prav velika mesta tisto, kar v Sloveniji pogrešam.« Za nostrifikacijo diplome so zahtevali še dva izpita. »Upala sem, da se bom lahko čim prej zaposlila, a je potem trajalo še celo leto. Me je že imelo, da bi kar spakirala in se vrnila na Poljsko,« se temu danes smeji Ania. Je bila pa zaposlitev v celjski bolnišnici potem izjemno lepa izkušnja. Zelo toplo so me sprejeli. Seveda sem bila tudi svojevrstna eksotika. Gostujočih zdravnikov ste pri vas sicer vajeni, a običajno prihajajo z drugega konca Evrope.

Prazniki jima veliko pomenijo, čeprav Ania prav ob teh priložnostih najbolj čuti kulturne razlike. »Na Poljskem smo večinoma zelo verni in zelo družinsko povezani. Tu pa se mi včasih zdi, da je glavno vprašanje, kam bodo ljudje šli za praznike. Na sveti večer se na Poljskem po tradiciji je postna hrana. Sicer ni strogo zapovedana, a je tako posebna, da jo čakamo vse leto. Obvezna je na primer juha iz rdeče pese. Sicer pa na božič pripravimo 12 jedi, tako kot je bilo 12 apostolov. Ženske si večinoma vzamejo dopust in za povprečno gospodinjico je to kar naporen dan. Ob mizi se zberemo slovesno oblečeni, razdelimo si oblat, nekakšen kruhek ali hostijo, ki simbolno pomeni, da si odpustimo vse slabo in si zaželimo blagoslov. Oče ponavadi prebere kratek odlomek iz Svetega pisma, ki opisuje rojstvo. Ob mizi je vedno tudi prazen pogrinjek – za brezdomca, nepovabljenega gosta, naše pokojne, ki so odšli, za Jezuščka, ki išče dom ...« Brez polnočnice seveda ni božiča, predvsem pa je ves čar v tem večdnevem druženju družine in sorodnikov.

Na sever Poljske ni bližnjih nizkokocenovnih letov. In ker Poljska še nima avtocest, je tudi potovanje z avtomobilom prava pustolovščina. Običajno se ji raje izognejo čez Nemčijo.

Med vodko in virštanjčanom

V novi družini se je že od prvega trenutka počutila doma. »Tast je svoj čas imel poljske poslovne partnerje. Tako me je pozdravil z nekaj poljščine. Janezova mama pa ima korenine v Litvi, ki je bila nekoč prav tako del Poljske. Ima tudi poljsko ime, saj je ena od treh Jadvig v Sloveniji. Človek se takoj počuti domače.« Anna in Janez sta se poročila na Poljskem. Približno 40 ženinih svatov sta naložila na avtobus vključno z »muzikantom« in primernimi količinami vina. Poljaki bolj prisegajo na vodko, za Slovence pa »ohcet« brez vina praktično ne bi bila veljavna. »Žur« je bil tak, da se ga še danes z užitkom spominjata. Konec koncev si sploh nismo zelo različni. Naj Anijina mama naredi še tako izvrstne piroge in Janezova prisega na potico ... res je, da tako eni in drugi še najbolj pogosto jemo – dunajske zrezke.

STO
Foto: Grupa

Srečko Križanec

iz Štor, avtor knjig o domačem kraju:

»Berem Novi tednik

Občini Štore, v kateri živim že od rojstva in ki jo imam neizmerno rad, želim veliko gospodarskega uspeha, obnovitev Alminega doma, izkoriščanje termalne vode, s katero razpolagamo, in še vrsto projektov, ki bodo nekoč lahko zagledali luč tega sveta. Državi Sloveniji pa želim, da postane resnično pravna država. Brezposelnim ljudem želim službo, da se ohrani socialna država in da bodo naši državljani srečni in zadovoljni. Tako da bomo lahko ljubili svojo domovino in spoštovali njeno bogato zgodovino.«

Anna Novakowska Prezelj z Janezom petim in Janezom četrtim. V družini govorijo slovensko in poljsko, kar bo tudi malčkova dediščina, takoj ko bo začel čebljati.

Od pozabljenega skorša do jelke

9

Ivo Trošt, novi direktor Zavoda za gozdove Slovenije, se posveča med drugim izginjajočim drevesnim vrstam in drevesni simboliki – Na Kozjanskem trije sadni drevoredi

»Za praznike doma vedno postavimo pravo jelko, tudi zaradi zelo prijetnega eteričnega olja, po katerem v dnevni sobi lepo diši,« odgovarja novi direktor Zavoda za gozdove Slovenije Ivo Trošt iz Slovenskih Konjic. »S postavljanjem jelke upoštevamo med drugim starodavni običaj žrtvovanja drevesa, z upanjem ponovnega prebujenja narave,« opozarja gozdarski inženir Trošt. Med drugim se ukvarja s simboliko dreves, z izginjajočimi drevesnimi vrstami in s sadnimi drevoredi.

S pravo, naravno jelko v domači dnevni sobi naravi ne škoduje. To pojasnjuje z naravno selekcijo, saj v prvih petih letih življenja v gozdu propade desetina vseh dreves, ki tam vzkljujejo. »Seveda mora biti posek novoletnih jelk načrtovan in nadzorovan, kar dosežemo z nalepkami, z nadzorovanjem revirnih gozdarjev, ki jih izdajo,« poudarja direktor z dolgoletnimi gozdarskimi izkušnjami. Ljudje ga poznajo kot prijaznega človeka, ki mu dobre volje zlepa ne zmanjka, zato ga imajo radi. Ima pravi primorski temperament.

Primorske korenine

Z drevjem je rodbinsko povezan. V rodnem kraju, v

Zgornji Vipavski dolini, ga je oče kot kmečkega sina vzgajal v spoštovanju in ljubezni do dreves. Na pobočju proti Krasu je že Troštov stari oče na domači zemlji posadil petdeset dreves skorša (na pol pozabljenega sadne vrste), in sicer zaradi sadežev, ki so podobni divjim hruškam drobnicam. »Iz njih smo kuhali prvovrstno žganje, ki ga je oče nato prodajal v Trst,«

se spominja domače Primorske. Imeli so veliko češenj in marelic, tudi fig ni ravno manjkalo.

Ivo Trošt je nato fige štirih različnih sort posadil pri svojem domu v Slovenskih Konjicah, kamor se je poročil. V Konjicah je z domače primorske kmetije posadil še različne drevesne vrste, ki ga spominjajo na njegove korenine, med njimi so glog,

rumeni dren, navadni nagnoj, kutina, nešplja, skorš in mokovec. V svojem konjiškem sadovnjaku se odlično sprost, obišče ga vsak dan. Pozimi obiskuje sadovnjak s peščico semen sončnic za ptice pevke, ki mu pomagajo pobirati škodljive žuželke, predvsem uši in majhne hrošče. Namesto da bi v sadovnjaku prinašal kemikalije, zaposli ptice.

Nujni drevoredi

K njegovi veliki ljubezni do dreves spadajo drevoredi. »Ljubezen do njih se mi je porodila že v otroštvu, saj je v Vipavi eden najlepših lipovih drevoredov, dolg kar dva kilometra,« pojasnjuje Trošt korenine svojega zanimanja za sadne drevored. Zanj je izjemno pomembno, da so del krajine in urbanega okolja drevoredi. V petih letih, kar je bil direktor zavoda Kozjanski park v Podsredi, je kmalu po prihodu poskrbel za podsredski drevored v spomin na nekdanjega župnika Jakoba Zidanška, ki je ljudi nekoč učil sadjarstva. Nato so po njegovi zamisli posadili še drevoreda ob glavnih cestah v Bistrici ob Sotli ter Olimju. Vsi trije so hruškovi drevoredi, saj so ta drevesa dovolj visoka tudi za višja vozila. »Pomemben krajinski element so, ki ga v srednjeevropskih državah zelo upoštevajo. Pri nas temu nismo posvečali dovolj pozornosti,« opozarja Trošt.

Travniški sadovnjaki

Novi drevoredi po Kozjanskem parku zdaleč niso edina Troštova drevesa, ki se jim je posvečal v tistih krajih. V Kozjanskem parku je že

Troštov predhodnik, direktor Franci Zidar, poudarjal pomen visokodebelnih travniških sadovnjakov. Trošt je njegovo delo nadaljeval, saj je zavod kupil kmetijo nad Podsredo, kjer so na štirih hektarjih zemlje osnovali velik matični sadovnjak skupaj z drevesnico. V tistih krajih, v Obsotelju ter na Kozjanskem, je Trošt preživel kar sedemnajst službenih let, naprej kot vodja gozdarske službe v Rogaški Slatini za širše šmarsko območje. Iz Konjic se je na Kozjansko vozil na delo eno uro, podobno kot se po novem v Ljubljano. Zadnje leto in pol se je vozil v Celje, kjer je bil vodja celjske območne enote Zavoda za gozdove Slovenije.

Na Kozjansko se še vedno rad oglašja, saj je kot lovec ostal član Lovske družine Kozje, kjer ima tudi veliko prijateljev. Za svoje in družinske prijatelje ima v lovski sobi v svojem konjiškem domu posebno presenečenje, to je zanimivo zbirko naravnih žganj iz vseh slovenskih plodonosnih drevesnih vrst. Med njimi so žganje iz jerebice, črnega bezga ter iz posebno redkega skorša.

BRANE JERANKO

Vesna Golner,
Turistično društvo
Celje:

»Berem Novi tednik

in v letu 2013 vsem želim veliko osebne sreče, premagljivih ciljev, predvsem pa dovolj prostega časa za obisk čim več kulturnih dogodkov v našem mestu.«

Jože Senica,
direktor Policijske
uprave Celje:

»Berem Novi tednik

Vsak torek in petek. V letu 2013 si v Novem tedniku želim manj črnih in več svetlih novic. Glede policijskih dogodkov pa še naprej upam na izvrstno sodelovanje in korektno povzemanje in predstavljanje našega dela.«

Ciprese in butara

Ivo Trošt pozornost namenja tudi simboliki dreves, o njej je pisal v časopisju. »To me zanima od rane mladosti, saj je bil očetov najboljši prijatelj mizar, pri katerem sem se veliko zadrževal. Pri njem sem pridobil ljubezen do lesa ter zanimanje za posebnosti drevesnih vrst,« se rad spominja.

Simboliki se je posebej začel posvečati zato, ker nekateri ljudje za velikonočne butare uporabljajo vse mogoče zelenilo, celo ciprese, ki so simbol smrti. »Velikonočna butara je vendarle simbol življenja in večnosti! Sestaviti jo moramo iz leske, ki je simbol plodnosti, iz rumenega dreva, simbola trdoživosti, iz dobrote kot simbola vitalnosti ter iz pušpana, ki je simbol večnosti ter dolgoživosti,« pojasnjuje Ivo Trošt. Ravno zato kmetje na rob njihove zataknjejo lesko ali celotno butaro s prošnjo za rodnost in dobro letino.

Ivo Trošt. Konjičan je novi direktor Zavoda za gozdove Slovenije. Pred tem je bil vodja zavodove celjske območne enote ter direktor Kozjanskega parka.

Mlad čarovnik s kartami osvaja ljudi

Magic Aleksander s svojimi triki navdušuje občinstvo

10

Ob besedi čarovnik večina ljudi najprej pomisli na starejšega gospoda, oblečenega v črn frak, s cilindrom na glavi in z metuljčkom okrog vratu. V eni roki drži čarovniško palico in v drugi zajca, za katerega poskrbi, da se skriva in prikazuje. Pravo nasprotje je mlad celjski čarovnik Aleksander Štucl, ki ne navdušuje s klasičnimi čarovniškimi triki, temveč poleg dovršenih trikov gledalce očara z zgodbo, ki se skriva za njegovim čarovniškim nastopom.

Na prvi pogled je Aleksander Štucl, dijak četrtega letnika Srednje ekonomske šole Celje, povsem navaden najstnik. Kakor hitro v roke vzame karte, pa se prelevi v čisto pravega čarovnika. Če večino posameznikov za čaranje navdušijo spretni čarovniki, je Aleksandra pred natančno desetimi leti v svet čarovnije

popeljal njegov sošolec, ki je bolj ali manj uspešno izvajal trike z zobotrebci, česar se je lotil tudi Aleksander, ki za razliko od sošolca ni obupal, saj čedalje bolj uspešno čara še danes. Le zobotrebce je zamenjal za karte, ki so tako postale njegove najboljše prijateljice. Ker v Sloveniji ni posebnih tečajev učenja čaranja, se je moral mlad Celjan z magijo spopasti kar sam. Osnovne napotke mu je zaupal njegov prvi mentor, slovenski čarovnik Magic Wladimir, nato se je Aleksander lotil učenja trikov s pomočjo knjig in spleta. Kmalu je spoznal, da je edini ključ do uspeha pri njegovem nekoliko nenavadnem konjičku le vztrajnost. Nič nenavadnega ni, če na dan vadi tudi tri ure in več.

Ni čarodej, ampak čarovnik

Aleksandrovi osnovni čarovniški pripomočki so karte, svoje nastope pa popestri tudi z drugimi rekviziti. »Poudariti moram, da nisem čarodej, ampak sem čarovnik oziroma čarovniški umetnik. Razlika med enim in drugim je v tem, da čarodej čara z golobi in zajčki, čarovnik pa prisega predvsem na moderno magijo.« Obstaja več vrst magije. Tako poznamo odrsko magijo, magijo branja misli in premikanja predmetov, magijo od blizu, iluzije in manipulacije. Prav v manipulaciji, imenovani tudi kraljica magij, se Magic Aleksander najbolje znajde. Navdušuje ga dejstvo, da se manipulacij ne da kupiti, ampak se jih lahko posameznik le nauči. »Bistvo trikov z golobi je, da čarodej živali skriva in prikazuje na različne načine. Povsem drugače je pri manipulaciji, kjer uporabljamo karte, žogice, kovance. Ker si trike izmišljujemo sami, pride do izraza naša spretnost.«

Svetovno znani čarovniki se srečujejo na čarovniških kongresih, kjer predstavljajo novosti in postavljajo nove trende. V nekaj dneh se tako zvrstijo predavanja, delavnice, tekmovanja in kabareti na temo magije. Zadnjega tovrstnega kongresa v Italiji se je udeležil tudi Aleksander, ki je imel priložnost spoznati najrazličnejše svetovne čarovnike, med njimi tudi vzornike.

Le hitri prsti niso dovolj

Za vsako dobro čarovnijo, se mora skrivati še boljše zgodba, saj kot pravi Aleksander, hitri prsti in brezhibno izveden trik niso dovolj za prepričljiv nastop. »Trik predstavlja le odstotek mojega nastopa, preostalih 99 odstotkov je čarovnikov pristop in zgodba. Triki so bolj ali manj pri vseh čarovnikih enaki, zato se na kongresu udeleženci ne osredotočajo na trike, temveč na zgodbo, ki jo poda čarovnik.« Aleksander Štucl svoje zgodbe nenehno spreminja, ena izmed njih pa se imenuje Enooki Jack.

Med številnimi nastopi se mlademu Celjanu kdaj pa kdaj kakšen trik tudi ponesreči, kar pa občinstvo ne sme opaziti. V desetih letih čaranja se je tako naučil, da ima za vsak nastop tudi rezervni načrt. »Izvedbe trikov ne prepuščam naključju. Če mi karte padejo na tla, imam v žepu nove. Pred nekaj leti sem nastopal na prostem v Celju. Temperature so bile krepko pod nič stopinj, zato so karte zamrzovale in se lepile skupaj. Seveda nisem mogel izvesti trikov. Preostalo mi ni drugega, kot da sem improviziral. Ker sem imel s seboj še druge čarovniške pripomočke, sem točko nadaljeval z njimi.«

Zvezda naredi zvezdo

Aleksander uživa v čaranju, zato želi tudi čim več nastopati in zabavati občinstvo. Med drugim ga bomo lahko videli tudi v drugem delu mladinskega slovenskega filma Gremo mi po svoje, kar pa ni njegov prvi televizijski nastop. Udeležil se je tudi oddaje Slovenija ima talent, vendar se v hudi konkurenci ni prebil do vidnejše uvrstitve. Glede na to, da Aleksander še kako dobro ve, da je ključ do uspeha med drugim tudi vztrajnost, bo s svojimi spretnimi prsti poskusil očarati žirijo tudi v naslednji sezoni tega priljubljene slovenskega »šova«. Sodelovanje v mladinskem

skem filmu mu ni prineslo le dragocenih igralskih izkušenj, temveč se mu je ob besedah režiserja Miha Hočevarja, da zvezda naredi zvedo, porodila posebna ideja. V svojem zadnjem projektu tako slovenske estradnike uporablja za svojo promocijo. Trike s kartami izvaja pred slovenskimi znanimi osebnostmi, kar posname in naloži na spletni portal YouTube. Do sedaj mu je

uspelo s triki in seveda z njegovo sproščenostjo ter karizmo navdušiti že Nino Pušlar, Zlatka, Tanjo Žagar, Adija Smolarja, Damjana Murka, skupino Nude, Urško Žolnir, Majo Keuc, Nušo Derendo in druge. Po končani srednji šoli o študiju čarovništva ne razmišlja, želi pa se vpisati na AGRFT smer igra, saj mora biti čarovnik bolj kot kaj drugega dober igralec.

ŠPELA OŽIR
Foto: Grupa

Anita Koleča, vodja območne izpostave JSKD Sentyur:

»Berem Novi tednik

in si želim, da bi bila zdrava in vsi moji tudi, da bi imela delo in ga z veseljem opravljala, da bi znala in zmogla osrečevati ljudi okoli sebe, da bi moja hči opravila maturo in izbrala pravo pot. Želim si, da bi se bolj spoštovali, zaupali in imeli več poguma za nove izzive. Želim si, da bi utihnili tisti, ki begajo ljudi, jih ponižujejo in v njih ugašajo upanje. Sicer pa sem rojena 13. v mesecu in tole leto 2013 bi lahko bilo moje. No, vsaj želim si tako.«

Celjan Aleksander Štucl, z umetniškim vzdevkom Magic Aleksander, je pričel čarati pred desetimi leti.

Mama, si še živa?

Pretresljiva, a vsakdanja zgodba varne hiše – Prisluhnilo smo Mariji

»Ko se po poldrugem letu ozrem nazaj, vidim, koliko trpljenja in zmogljivosti smo sposobne ženske. Ko ostaneš brez stanovanja, premoženja, lastne domačije, ponosa, samozavesti in praktično na cesti, potem veš, da je življenje krenilo narobe.« Tako je svojo pripoved o življenju v velenjski varni hiši začela recimo ji Marija s Kozjanskega.

Seveda se je podobno kot vse druge v varni hiši znašla zaradi spleta življenjskih

okolščin. »Že ko sva se poročila, je bilo marsikaj čudno, pa saj veste, kako je ... Mlad in naiven misliš, da je cel svet tvoj in da ga ni problem, ki ga ne skupaj rešila. Le kje sem imela pamet?!« Mladoporočenca sta se naselila pri Marijinih starših, ki so jima dali zemljo za hišo in pomagali pri gradnji hiše. Rodili

vedeli, kaj se dogaja v večernih in nočnih urah. Nihče.

»Nikoli nisem vedela, kje bom spala. Kakšna bo noč? Bo prišel pijan? Mu bo spet kaj šinilo v glavo? Bo treba spet ven, v temo, na mrz? Prisluskovanje, kdaj se bodo odprla vrata, kam se bodo usmerili koraki ... Vsak večer sem preverila, če je okno

V Sloveniji največ žensk doživi nasilje v družinskem krogu. V letu 2011 jih je bilo po podatkih policije 1.584, leto prej pa kar 1.909.

obljubil, da bo nehal piti, da se bo odločil za zdravljenje. In zgodila se je napaka. Marija se je vrnila domov. »Verjela sem samo tri mesece. Potem je prišla sobota popoldne. Dolgo ga ni bilo domov. In ko je zaloputnil z vrati, sem vedela, da se je začelo znova. Znova nisem nikomur povedala, niti hčerama. Naslednjo soboto se je ponovilo. Spet je prišel domov pijan. Komaj sem ušla, drugače bi verjetno kaj naredil z mano. Kričal je za mano, naj se takoj vrnem. Slišala sem razbijanje, lomljenje stekla in pohištva. Zlomil je vse, kolikor se je dalo. Poklicala sem policijo, ki je odpeljala moža. Hčeri pa mene k zdravniku, ker sem dobila živčni zlom.«

Mož je dobil prepoved približevanja. »Pa saj veste, kako je, ko se človek nenehno boji, ozira čez ramo, kdaj ga bo spet videl. Po toliko letih se ne počuti varnega. Tudi če bi šla ne vem kam, bi s sabo nesla ure strahu; ure ko pričakuješ, kdaj boš

slišal majave korake ... Ko si ne upaš spregovoriti, a ni prav in je molk vzrok za kľofuto. Ko izrečeš besedo, ki je povod za nov udarec ... Ko je zagrozil, da bo iz brunarice gledal, kdo prihaja in odhaja, sem se vrnila v varno hišo. Odšla sem iz lastnega doma in tedanjega življenja.«

Novo življenje

Marija je zatočišče našla najprej v Slovenj Gradcu, nato v Velenju. Po letu bivanja v varni hiši so ji bivanje še podaljšali za tri mesece. »Končno sem se tudi ali predvsem s pomočjo svetovalk sestavila. Pogovori, delavnice, pomoč ... Samo ženske, ki smo preživele kalvarijo, vemo, kaj potrebno, da preživimo. Sama sem ves čas upala, da se bo kaj spremenilo. Da bo drugače, da bo tudi pri nas v redu in da se bom lahko vrnila domov. Vendar je upanje umrlo. Vseeno lahko zdaj rečem, da sem se postavila na noge. Domov ne morem niti ne upam.«

Za Društvom regionalna varna hiša Celje, ki ga vodi Suzi Kvas in kjer skrbijo za tri varne lokacije za ženske in otroke, žrtve družinskega nasilja, je aktivno leto. Poleg najstarejše enote v Celju sta namreč letos 10-letnico delovanja slavili enoti v Velenju in Slovenj Gradcu, kjer so varno hišo preselili na novo lokacijo.

Zdaj je našla novo, drugačno življenje. Nekaj časa že prejema pokojnino, zdaj pa tudi živi daleč stran od svojega doma v najetem stanovanju. Čaka na ločitev, da bodo potem uredili ostala vprašanja. Zdaj si ne bo premislila. »Enkrat sem mu zaupala, a še zdaj sanjam o vsej tisti grozi. Po eni strani sem jezna nase, ker sem to tako dolgo prenašala. Po drugi strani vem, zakaj se tako odloči le malo žensk. Še predstavljate si ne, koliko poguma je treba za takšen korak.«

URŠKA SELIŠNIK
Foto: SHERPA

Generalna skupščina Združenih narodov je 25. november razglasila za mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami v spomin na tri sestre Mirabal, politične aktivistke v Dominikanski republiki, ki so se uprle diktatorju Rafaelu Trujillu in bile zato leta 1960 brutalno umorjene.

Prikrito, za zidovi

Nasilje v domačem okolju in partnerskih odnosih je bolj prikrito, zato ga je tudi težje prepoznati in preprečevati.

Poleg tega na spletni strani Urada za enake možnosti Republike Slovenije ugotavljajo, da strokovne ustanove (zdravstvene, socialne, pravosodne, izobraževalne, policija) podatkov o nasilju v družini ne vodijo usklajeno, zato je spremljanja pojavnosti nasilja nad ženskami v domačem okolju in partnerskih odnosih precej omejeno. Na razsežnosti nasilja kaže tudi potreba po razširitvi mreže zatočišč in drugih oblik pomoči za ženske in otroke, ki doživljajo nasilje v domačem okolju in partnerskih odnosih.

Tri enote lahko nudijo zatočišče 18 ženskam in 28 otrokom. V enoti Velenje na primer razpolagajo s štirimi sobami, kjer lahko istočasno bivajo štiri ženske s svojimi otroki. V desetih letih delovanja je Varna hiša Velenje nudila pomoč in zatočišče 142 ženskam in 104 otrokom, torej skupno 246 osebam.

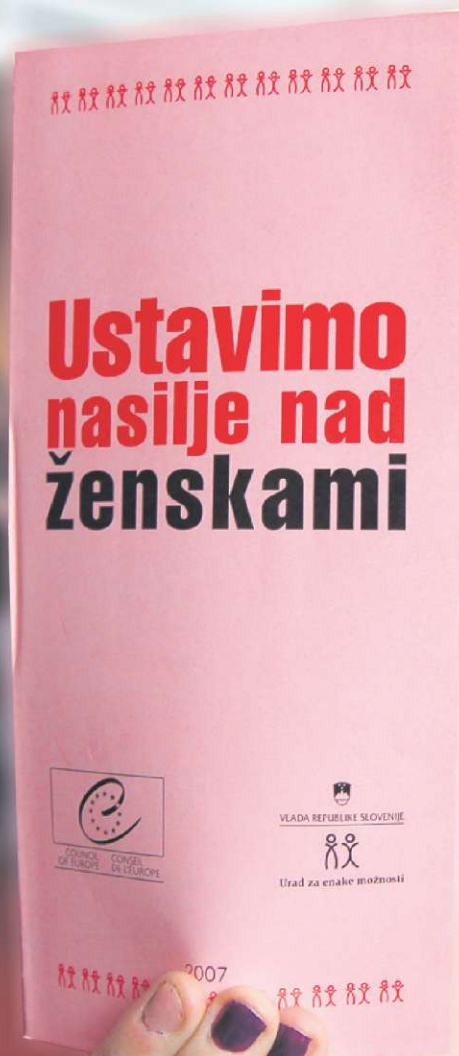
sta se hčeri in navzven so veljali za povprečno družino.

»Ampak nismo bili. Mož je kmalu pokazal svojo pravo lice: vse pogosteje je domov hodil pijan. Trde, grde, žaljive besede so postajale vse bolj glasne. Udarci močnejši, pogostejši in vse bolj so boleli. A ni bila samo pijača, v možu je bila neka agresija, svoj gnev je nenehno izražal. Da bo ubijal, kar naprej bi sekal glave ... Da je vse njegovo, da ima vse prav ...« Dolgo ni nikomur povedala za dogajanje. Niti hčeri nista

odprto. Med enim preprirom sem se zlomila. Nisem mogla več. Poklicala sem policijo in takrat se je razvedelo. Izvedeli sta tudi hčeri, ki sta bili sicer od doma. Vsak dan sta me klicali, če sem še živa.«

Prvič od doma

Ravno hčeri sta bili tisti, ki sta Marijo prepričali, naj odide od doma. »Ne morem povedati, kako hudo je bilo: iti od doma, zapustiti vse.« Zatekla se je v celjsko varno hišo in vložila zahtevo za ločitev. Na sodišču je mož

Drago Medved,
pisatelj, novinar,
publicist in slikar iz
Nove Cerkve:

»Berem Novi tednik

V letu 2013 si želim zdravja zase in za vso mojo družino, prijatelje, znanca in tudi za vse ljudi dobre volje, ki jih sicer ne poznam, vem pa, da sobivajo z menoj na tem planetu. Vsem želim dovolj notranjega miru in moči za premagovanje vsakdanjih življenjskih nalog. Želim, da bi vsi čutili, dajali in prejeli ljubezen, brez ljubezni je vse drugo brez prave vrednosti. Vsak dan naj nam bo dragocen dar, ki ga je treba spoštovati in v polnosti zaživeti. Ne kuhajmo v sebi zavisti, zamer in drugih frustracij, kajti od tega trohni naše srce in umira duša. Opuščajmo tistim, ki so nas prizadeli. Ne skoparimo s pohvalo in z lepo besedo v družini, službi, javnosti. Ne prenačimo se pri sodbah, ki jih narekuje dnevnopolitična ulica. In ne pozabimo na duhovno plat, ki biva v vsakem. Inteligenca in razum sta premalo. Brez duhovne razsežnosti in srčne kulture je življenje revnejše, a ne na gmotni ravni, temveč v drži človeka, ki ga življenje preizkuša. Želim vsem, da bi stopili iz sebe in se srečali kdaj tudi sami s seboj. Morda bomo potem bolje videli in razumeli tudi tiste, ki so okoli nas.

Edita Mejač,
direktorica Zavoda
za prestajanje
mladoletniškega
zapora in kazni
zapora Celje:

»Berem Novi tednik

... in si v prihajajočem letu ob njegovem prebiranju želim, da bi prevladovali prispevki, ki bi ljudi navdajali z optimizmom in jim predstavljali pozitivne smernice gospodarskega razvoja in s tem možnosti za boljši jutri. Na področju izvrševanja kazenskih sankcij pričakujem, da bodo objavljeni prispevki o uspešno izvedenih projektih za obsojence, o možnostih zaprtih oseb, ki jih v času prestajanja kazni zapora imajo na različnih področjih dejavnosti in jih nekateri tudi realizirajo, o večinski odzivnosti svojcev obsojencev, ko jih povabimo k sodelovanju, o številnejših odločitvah sodišč o alternativnih načinih prestajanja kazni zapora... Vsekakor pa želim sodelavcem podati priznanje za dobro in požrtvovalno delo kljub občasnemu neobjektivnemu prikazovanju našega dela v nekaterih (rumenih) medijih, kar pa NT zagotovo ni!»

Domov, 12 kamor pripadamo

Na obisku pri družini, ki je v novembrskih poplavah ostala brez doma

Mogoče je bridkost, ki so jo s sabo prinesle visoke vode v začetku novembra, pri mnogih že utonila v pozabo. Pri družini Bežjak se to zagotovo ni zgodilo. Vanja s partnerjem Boštjanom in 7-letnim sinom Marcelom vsak dan obuja spomine na tisti grozljiv ponedeljek in se v mislih vrača domov.

Bežjakovi so med tistimi slovenskimi družinami, ki so zaradi podivjane narave, vsaj začasno, izgubile dom. Njihovega na Dol-Suhi, v neposredni bližini Rečice ob Savinji, je rušila voda, dokončno pa so jim bivanje onemogočili plazovi – eden od treh se je ustavil v kuhinji. Zahvaljujoč Vanjinim delodajalcem, nazarskemu podjetju BSH, so našli zatočišče v enem od blokov v Nazarjah. »Vsak dan gremo domov. Nakrmimo živali, nekaj ovac in muc, zakurimo v krušni peči in zidanem štedilniku, da se zidovi vsaj malo sušijo. Sušilec oziroma grelcev ne moremo namestiti, ker ne samo da je drago, še prostori morajo biti ogreti na 13 stopinj Celzija. Vse je napojeno in namočeno od vode in blata. Kolikor smo lahko, smo počistili, oprali vse stene, zdaj pa moramo počakati na pomlad.«

Ne glede na svetlo in prostorno stanovanje v Nazarjah deček odhaja z njima. Domov. Da se lahko igra zunaj, teka naokoli v škornjih, se sanki ... »Navajeni smo živeti v naravi. Še jaz, sicer Velenjčan, sem se navadil.«

Groza
Groza novembrskega ponedeljka ostaja. »Popoldne bi moral biti v službi, vendar

sem zaradi predavanja menjal izmeno. Zato naju z Marcelom ni bilo doma. Sreča v nesreči, ko pomislim, kaj bi se lahko zgodilo. Plazovi, voda z vseh strani ... Ko sem se prebil do domačije, sem mislil, da sem prišel v grozljivko.«

Vanja je odšla domov pogledat, kaj se dogaja. V želji, da bi rešila vsaj kakšno oblacilo, je vseeno vstopila. Potem je zaropotalo ... »Dva plazova sem zagledala ob hiši, pred tretjim sem zbežala po vseh štirih, nato po tenki deščici čez vodo ... Edina sreča je, da sem bila sama. Vprašanje, kaj bi bilo, če bi morala sina iskati po hiši. Tega ne bom pozabila. Še danes se mi sanja. Ne razumem, kako si lahko v takšnem položaju dovolj močan, da sploh lahko zbežiš. Po drugi strani ne moreš nič. V sekundi se ti poruši svet.« V hiši je bilo pod vodo celotno spodnje nadstropje, ena omara ni ostala cela. Ko je voda odtekla, je ostalo pol metra blata.

Rane

Za poplavo so ostale tudi rane.

Cele dneve so pospravljali in urejali prostore in okolico, razdejano od podivjane vode. Hvaležna sta gasilcem in vojakom, ki so pomagali. »Ves čas sem se bala, da me bo sesulo. Bila sem prepričana, da če bom preživela to kalvarijo, me ne more nič uničiti. Potem nisem zmogla več. Zdaj sem v bolniškem staležu. Po mesecu in pol še nisem prespala mirne noči. Sanje, spomini ... To ne gre iz človeka. Psiha, živci, prehlad, ki sem ga staknila v tisti vodi, in še ukleščen živec ... Položilo me je. Ne morem si pomagati. Hudo je in hudo bo, dokler ne bomo spet tam, kamor pripadamo. Tudi zato že gledam naprej.«

Prihodnost?

Hišo naj bi popravili prihodnje leto, ko je obljubljena tudi sanacija plazu. Kako in kdaj, je odvisno od države. »Ne moremo se vrniti domov. Niti ne smemo niti ne moremo živeti v tistem strahu, dokler plazovitega terena ne bodo uredili. V premogovniku so sodelavci iz-

delali geološko-geomehansko mnenje, tako da je korak naprej že storjen. Upamo, res upamo, da bi v zimskem času izdelali projekt, potem pa bi prišli stroji. Od obljub ne moreš živeti. In bojiva se, da bo treba precej dregati.« je omenil Boštjan, Vanja pa dopolnila: »Do zadnjega ne bom vrgla puške v koruzo. Vem, da sanacija plazov ni hec in da bo treba veliko denarja. Ampak ne bom obupala. To je moj rodni dom.«

Vanja, Boštjan in Marcel letos božiča in novega leta niso posebej praznovali. »Preprosto ni bilo volje. Najraje bi šli domov, čeprav je hiša prazna. Da bi spekli kakšen kos mesa, zakurili v krušni peči, postavili jelko ... Veste, mi bomo znova zaživel takrat, ko bomo doma. Če ne prej, na jesen. Ali mogoče na zimo. Takrat pa bi se res radi vrnili. Spomladi si bom uredila vrt in njivo, da bom posejela seme. Kot sem bila vajena. Na svojem domu.«

Na vratih v nazarskem bloku ni imen niti priimka. Piše samo BSH.

URŠKA SELIŠNIK

Ko je Boštjan v želji, da bi omilil gorje, Marcelu ponudil, da si lahko izbere katerokoli igračko, si je deček izbral stekleničko za pitje. »Da bo lahko pil vodo, ko bo prišel domov.« Neodgovorjena so ostala vprašanja, če bo njegova soba še ostala, če bo lahko sploh kdaj še jedel solato z domače njive, če bo ...

Solidarnost

Veliko bi se še dalo govoriti, vendar besede ne morejo spremeniti tega, da je družinica ostala brez doma.

»Ne morem povedati, kako hudo je. Moči vliva, pravzaprav drži pokonci, solidarnost dobrih ljudi. Prihajali so znanci, sosedje, prijatelji, sodelavci, sorodniki, odzvali so se v Premogovniku Velenje in BSH Hišnih aparatih ... Mnogi so nama pomagali in vsakomur sva hvaležna. V tem obdobju ne moreva reči drugega kot hvala. In to iz srca. Še toplega obroka nisva imela, kaj šele toplega čaja, da bi ga natočila, na primer vojakom. Prvi sosedje, v gostišču Atelšek, so nama res pomagali.«

Pri Občini Rečica ob Savinji je za družino Bežjak odprt poseben nov podračun št. 01409-600000111 s sklicem 00 0511-2012 in z imenom »Pomoč družini Bežjak – poplave 2012«.

Bežjakova hiša stoji ob potočku, ki bi ga v normalnih razmerah lahko spil. Na ravnini, zadaj je hrib, od koder se še nikoli ni sprožil plaz. Niti najstarejši domačini ne pomnijo, od kdaj stoji hiša. »Naš dom je bil prigarán. Generacije smo se trudile, da bi ga polepšale, včasih si je bilo treba odtrgati od ust. Zdaj smo varčevali, da bi prihodnje leto menjali okna v spodnjih prostorih. Potem smo v uri postali brezdomci.« Zatočišče so našli v bloku v Nazarjah.

Novinarstvo kot privilegij

Branko Stamejčič, dolgoletni novinar in urednik, je dal neizbrisen pečat časopisu in radiu – Z novim letom predvsem upokojenec

»Poglejte nekaj, česar še dolgo ne boste videli,« nas je pred kratkim dražil z odločbo o upokojitvi v rokah. Zadovoljen nasmešek na obrazu novinarskega kolega Branka Stamejčiča je govoril o tem, da je vesel spremembe, ki je nastopila z novim letom. Nekje globoko, čustvenega kot je, pa ga je zagotovo stisnilo, saj ne more biti enostavno oditi iz uredništva, kjer je pustil svoja najbolj ustvarjalna leta in sooblikoval medija, ki imata današnjo podobo tudi po njegovi zaslugi.

Od takrat, ko je davnega leta 1973 Branko Stamejčič prišel v uredništvo Novega tednika in Radia Celje kot mlad novinar z diplomom, je prehodil pot od novinarja do glasbenega urednika, dolgoletnega odgovornega urednika radia in nato še časopisa. Vmes je za kratek čas opravljal celo direktorske naloge, zato se pošali, da samo čistilka ni bil. Kariero je končal kot novinar, zadolžen za spremljanje kulture. In ker Brane nobenega dela ne opravi površno, je tudi na tem področju pustil svoj pečat. To so mu s številnimi zahvalami in posebnim priznanjem Gimnazije Celje – Center ob slovesu sporočali tisti, katerih delovanje je spremljal zadnja leta.

Kaj bo počel odslej? Knjige ne bo napisal, saj pravi, da mu ne bi uspelo napisati take, ki bi jo bralo vsaj petsto Slovencev. Zna pa knjige urejati, kar je dokazal tako s knjigo Jureta Krašovca o ljudskih običajih kot s serijo uspešnih Kuharskih bukev. Gotovo pa bo veliko kahal in s tem razvajal družino, si privoščil kakšno rekreacijo na smučeh in še kaj napisal. Predolgo je bil v tem poslu, da bi lahko čez noč nehali.

Kako se spominjaš svojih začetkov? V tistih časih si bil eden prvih, ki je prišel v to uredništvo z diplomom novinarstva in s svežimi zamislimi, zato ne preseneča, da si hitro napredoval med urednike.

Zelo hitro je šlo, res. Začel sem sicer v Aeru. Kot študentu četrtega letnika takratnega FSPN so mi omogočili zaposlitev, pri čemer sem obdržal status rednega študenta in v roku diplomiral. Ponudba je bila zanimiva tudi zaradi naslova moje diplomske naloge o obveščanju v delovnih organizacijah.

Že kot študent sem spoznal tudi to medijsko hišo. Potem me je vanjo povabil Jože Volfand, takratni odgovorni urednik Novega tednika. Nastavil mi je zanko, saj je vedel za mojo ljubezen do glasbe. Povabil me je namreč za glasbenega urednika in novinarja in to je bil izziv, da nisem mogel reči ne.

Radio je v letih tvojega vodenja doživel veliko sprememb. Od togega koncepta, po katerem se je v glavnem bralo novice, je nastal živ radio z veliko glasbe. Prav slednja po mnenju mnogih danes odloča o poslušano-sti. Kakšen je tvoj pogled?

Program sem takrat res sprostil z glasbo, s krajšimi informativnimi oddajami in uvedel program v živo, kar je bila velika sprememba. Teh let se spominjam tudi po silni borbi, da bi v slovenskem prostoru uveljavili pomen lokalnih postaj. RTV je bila monopolist. Iz tistega časa izhajajo nemogoči pogoji za lokalne postaje, če želijo biti nacionalnega pomena. Imeti morajo namreč več kot 30 odstotkov govornega programa, česar ne dosega noben nacionalni medij. To jih postavlja v težek položaj v borbi za poslušalce v primerjavi s komercialnimi postajami.

Takrat smo se borili tudi za večjo slišnost. Radio Celje je oddajal na srednjem valu, enako frekvenco v evropskem merilu je imel Radio Monte Carlo. Imel je močan srednjevalovni oddajnik, mi pa le šibkega na Golovcu. Slišnost je bila zato omejena na Celje, morda je segala do Petrovč. Če je radio v tistih letih preživel, potem ni strahu za prihodnost. Programsko je na pravi poti, vrti več kakovostne slovenske glasbe in ima dobre informativne oddaje, ki so njegovo glavno orožje.

Ko omenjaš orožje, v vojni za Slovenijo in drugih kriznih razmerah se je radio vedno odlično izkazal. Se česa posebej spominjaš?

Spluh huda poplava leta 1990 mi je ostala v spominu, ko je radio postal »razglasna po-

Strast in slast

Branko Stamejčič skuša biti v svojih besedilih vselej izviren, zanimiv, tudi duhovit in to po zaslugi igranja z besedami. To mu je strast in v slast. Ljubi anagramiranje (Branko Stamejčič, Brst, izpeljanke Popek, Cvet (ka), Roža ...). Pravi, da to izhaja iz njegove ljubezni do jezika, ki je vsemogočen. »Napišeš cista, se čisto malo zatipkaš in pride čista ali ista ...« pravi Brane. In dodaja anekdoto: »Marijan Pušavec iz celjske knjižnice me je, ko sva se nekako spoprijateljila, vedno klical Presec (iz press – in tisti, ki ta press izvaja). Jaz sem njega začel imenovati Almani (najprej me je grdo gledal, ker je tisti I zamenjal za r, se pa res oblači zelo nearmanijevsko). Pojasnil sem mu, da je Almani pač zato, ker je obseden z Almo (M. Karlin), katere portal je ustvaril in ga tudi upravlja. Le ena črka in čisto drug pomen!«

Drugi primer je Štefan Jug, ki si je silno prizadeval za rokometno dvorano, ki je dobila ime Zlatorog. »Nekoč sem mu za to čestital in mu omenil, da bi se dvorana pravzaprav morala imenovati Dvorana Jug. Zakaj, me je vprašal in sem mu odgovoril, da zato, ker je na severu ...«

staja«. Obveščali smo o vseh vodostajih, ne-nehno oddajali skoraj brez glasbe in to samo koristna obvestila. Ljudje so nas poslušali kot nikoli prej in najbrž kasneje tudi ne. Dokazali smo verodostojnost in to, da vemo, zakaj smo tu. Regijski štab za civilno zaščito nam je zagotovil posebne pogoje, saj je povsod lahko zmanjkalo elektrike, samo pri nas ne. Izjemno so se takrat izkazali vsi novinarji in tehniki, sam sem bil pred mikrofonom praktično 24 ur. Poplavo sem videl šele ob enih zjutraj, ko me je kolega zapeljal s terenskim vozilom po Celju, sicer pa sem jo doživljal skozi zgodbe ljudi.

V času tvojega urejanja časopisa so se konec osemdesetih let že kazale spremembe v družbi, ki jih je znal časopis dobro ujeti, predvsem pa ponuditi branje, ki je bilo za tiste čase za večino nekaj povsem neznanega. Tu mislim na feljton o povojnih pobojih in teharskem taborišču, ki je takrat verjetno dvignil kar precej prahu. Je bila odločitev za takšne objave za tiste čase pogumno dejanje ali logična posledica vseh takratnih sprememb?

Kot novinar sem razmišljal zgolj o resnici. Ta, kar zadeva povojne poboje, mi je bila prej

neznanka. Zame je bilo branje teh pretresljivih zgodb tak šok, da sem menil, da morajo priti med ljudi. Nisem razmišljal o družbenih spremembah ali o demokratizaciji, menil sem, da mora resnica priti med ljudi. To je bil prelomen dogodek tudi v nakladnem smislu, saj je takrat Novi tednik dosegel okrog 20 tisoč izvodov.

Reakcije odgovornih na te objave presenetljivo ni bilo nobene. Ali je to pomenilo, da je partija že šla po začrtani poti mirnega prehoda v drugačen sistem ali kaj drugega, ne vem. Je pa zanimivo, da sem imel kot urednik zelo hude težave, ker sem objavil reportažo o sosedskem sporu med družino takratnega krajevnega partijskega sekretarja in njenimi sosedi. Šlo je za nagajive veje hruške, ki so segale čez mejo obeh parcel. Povsem nepomembno, a bil sem na resnem zagovoru pri takratnem medobčinskem sekretarju Janezu Zahrastniku. Drug tak primer sem imel kot predsednik organizacijskega odbora Tedna domačega filma, ko je občinski partijski predsednik Aleš Ilc zahteval, da s spremnega sporeda (zaradi protesta borcev) umaknemo film Nasvidenje v naslednji vojni. Brez tega ni šlo, saj so preprosto rekli, da v nasprotnem primeru dvorana ne bo na voljo. Moja sicer znana trma tu ni pomagala nič. Zato

sem bil silno presenečen, da je objava podlistka o teharskih žrtvah minila brez kakršnekoli reakcije. In še nekaj o poseganjih v uredniško politiko. Ko je zmagal Demos in smo prišli v obdobje tako imenovane demokracije, ki s to plemenito besedo nima prav veliko zveze, so se pritiski stopnjevali. Imel sem več klicev in pritiskov kot kdajkoli prej, ker smo si drznili biti kritični do nekaterih potez Demosa, zlasti na lokalni ravni.

To so bili tudi časi številnih odmevnih akcij, na primer izleta sto kmečkih žensk na morje, »letečih« uredništev ...

Te akcije so prav tisto, kar nam danes manjka, če se samo spomnim na »leteča« uredništva, ko so novinarji v nekaj urah prečesali kraj, izdali časopis in nato pripravili večerno prireditve. S takratno tehnologijo, ko še ni bilo računalnikov, smo naredili največje reklamo za časopis in se pokazali v nekem kraju. To danes manjka, preveč smo zasedeni v redakciji, preveč z dnevnopolitičnimi dogodki in premalo pišemo o tegobah ljudi.

Zadnja leta si se spet vrnil med novinarje. Katera vloga se ti je zdela težja – uredniška ali novinarska?

Na to je nemogoče odgovoriti. Oboje je zelo privlačno. Biti urednik je tlaka, saj nosiš še dodatno odgovornost, vedeti moraš o neki temi vsaj toliko kot novinar ali še več, hkrati moraš biti ustvarjalen, da razmišljaš, v katero smer obrniti medij. Gre torej za drugačen izziv.

Uredniško delo brez dobre ekipe je nemogoče ...

Veliko ljudi je v to hišo prihajalo, se veliko naučilo in odhajalo drugam. Tudi sam sem bil nekajkrat v skušnjavi, da bi to naredil, a nisem, ker imam Celje rad in ker mislim, da je lokalna informacija najpomembnejša. Nič v lokalnem okolju se ne sme zgoditi, da javnost in novinarji ne bi vedeli, vse, kar se zgodi v tem okolju, pa moraš postavljati v kontekst tistega, kar se dogaja širše v državi.

Zadnja leta si spremljal kulturo, ki te je nekako doletela, pri tem pa si se nazadnje dobro počutil in to počel z veseljem.

V kulturo sem »padel« bolj kot ne po sili. Nobenega dela pa se ne lotim površno. Zamislil sem si svoj koncept spremljanja področja. Če poudarjam pomen lokalnega, se mi zdi to pri kulturi tem bolj pomembno. Zlasti sem cenil ustvarjalnost, energijo, željo in strast pri ustvarjanju.

Če si bil zraven, ko sta časopis in radio doživljala razcvet, si zadnja leta lahko spremljal tudi vse težave, ki pestijo medije, sploh tiskane, ki izgubljajo bralce, a tudi oglaševalce. Generacije, ki so bile navajene kupovati jutranji časopis, izumirajo. Kakšna bo po tvojem mnenju prihodnost časopisov?

Mislim, da je prihodnost vseeno dobra, da ljudje hlepijo po lokalni informaciji, da izvejo kaj o sosedih, prijateljih, znancih, da tudi ko odidejo iz domačega kraja, želijo te informacije. Bralna kultura, kar časopise zadeva, je res šibka, nadomešča jo internet. Mislim pa, da bo časopis preživel, sploh če bo znal prisluhnuti drobnim, lokalnim informacijam.

Kljub temu, da je novinarstvo podcenjeno, se še vedno številni mladi odločajo zanj. Kaj bi jim svetoval?

Če so se odločili za novinarstvo, da bodo vedeli več od drugih, se najbrž motijo. Kanalov informacij je sicer mnogo več kot nekoč, a so večinoma uradni. Biti novinar je privilegij, kljub temu, da je to silno podcenjen poklic, da ga mnogi gledajo z zaničevanjem. Je privilegij po delovnem času in po tem, da srečuješ ogromno ljudi, iz katerih je treba dobiti tisto, kar želiš. Ob tem je treba v njih najti tisto dobro in jih kdaj tudi spodbujati. Ljudje namreč sebe izpolnjujejo pri prostočasnih aktivnostih in tu potrebujejo spodbudo, kar je včasih že objavljena novica.

Zatorej, če ste se že odločili za novinarstvo, silite v zelo težek in nepriljubljen poklic, toda vztrajajte, bodite pošteni in iščite tudi dobro.

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

Znani obrazi Šaleške doline na enem mestu

Mestna knjižnica Velenje tudi o jezeru na robu mesta

Mestna knjižnica Velenje je pred kratkim zaokrožila tri večje projekte. Prvi je tradicionalna razstava *Ustvarjeno doma*, v sklopu katere predstavijo ob koncu leta vse izdane knjige in zgoščenke v Šaleški dolini. Projekta domoznanske zbirke *Digidom* in spletni *Šaleški biografski leksikon* pa sta se končala po več letih pripravljanja.

Na razstavi *Ustvarjeno doma* je razstavljenih 38 del, ki so lani nastala v Šaleški dolini. Med njimi je najbolj zanimiva knjiga *Jezero na robu mesta*, eden zadnjih velenjskih projektov v sklopu EPK 2012, v katerem je sodelovalo pet avtorjev – Feri Lainšček, Dušan Dim, Peter Rezman, Esad Babačić in Jože Hudales. V knjigi je objavljenih pet različnih zgodb o Velenju. Feri Lainšček v svoji zgodbi govori o priseljencu, ki se preseli iz Prekmurja v Velenje. Zgodba Dušana Dima je iz 70. let prejšnjega stoletja, v njej pa prikaže nasprotja med takratno Jugoslavijo in zahodno Evropo. Esad Babačić piše o priseljenem fantu, ki živi v Velenju, in njegovem odnosu z očetom, ki je prva generacija priseljencev v rudarskem mestu. Peter Rezman v knjigi piše o rudarskem življenju. V njegovem delu se nekega dne eden od rudarjev zaželi okopati v enem od velenjskih jezer, nepridipravi pa mu pri tem ukradejo obleko. Med drugim so v Mestni knjižnici

ci Velenje lani izdali Pujska Kočija, ekološko zgodbo o pujsku izpod koroških planin, in v zbirki *Droben list* tudi *Lovsko kroniko*, lovske dogodivščine domačina Marijana Salobirja.

Vse gradivo v enotni bazi

Projekt domoznanske zbirke *Digidom* so v Mestni knjižnici Velenje začeli pripravljati pred nekaj leti, ko so začeli zbirati in digitalizirati najrazličnejše gradivo, povezano s Šaleško dolino. V prvi vrsti gre za amatersko filmsko gradivo, videe o Šaleški dolini oziroma tiste, ki so jih posneli domačini, v zbirki pa je tudi celoten opus režiserja Andreja Mlakarja, domačina iz Šoštanja. Kot pravi direktor Mestne knjižnice Velenje **Vlado Vrbič**, lahko člani knjižnice izbirajo tudi med tisoč posnetki najrazličnejše glasbe, povezane s Šaleško dolino, z razglednicami, s plakati, in drugo tiskovino. »Do zdaj smo postavili temelje zbirke *Digidom*, ki jo bomo ves čas

Na letošnji tradicionalni razstavi *Ustvarjeno doma* je najzanimivejša knjiga *Jezero na robu mesta*, omnibusom velenjskih zgodb. Razstavo je postavil Silvo Grmovšek.

dopolnjevali in nadgrajevali, kar pomni, da bomo novo gradivo sproti digitalizirali in vnašali v bazo.« Projekt je pomemben predvsem z dveh vidikov. Člani Mestne knjižnice Velenje lahko zdaj najdejo vsa gradivo iz Šaleške doline na enem mestu. Uporabnikom pa je dostopno gradivo, ki ga velenjska knjižnica ne sme objavljati na spletu, dostopno je namreč le v knjižnici.

Šaleški biografski leksikon

Ob koncu leta so Velenjčani postregli še s spletnim projektom *Šaleški biografski leksikon*, zbirka podatkov o znanih in pomembnih prebivalcih Šaleške doline. »Najprej smo se odločili pripraviti spletni leksikon, da se gradivo »usede in odpravimo pomanjkljivosti ter leksikon dopolnimo še z ostalimi imeni, nato pa ga bomo naj-

verjetneje tudi natisnili,« pojasnjuje direktor. Pri pripravi so se Velenjčani zgedovali po celjskem biografskem leksikonu, ki je bil eden prvih tovrstnih projektov v Sloveniji. V prvem izboru so Velenjčani izbrali okoli tri tisoč imen, nato jih je uredniški odbor po prehodno določenih kriterijih prečesal in izbral 1500. V biografskem leksikonu so tako doktorji znanosti, uspešni športniki, funkcionarji,

politiki, gospodarstveniki, kulturniki in medijske osebnosti iz Šaleške doline. Pot do njihovih podatkov je bila težka, saj so morali najprej najti vse njihove naslove. V leksikonu namreč ne smejo biti objavljene osebe, ki v to niso privolile. Poslali so 750 vprašalnikov, nazaj so jih prejeli dve tretjini, trenutno pa je v bazi podatkov 650 oseb.

ŠPELA OŽIR
Foto: GrupA

PRIREDITVE

PETEK, 4. 1.

9.30 in 16.00 Muzej novejšje zgodovine Celje

Živeti v Celju
demonstracija obrtnika zlatarja Miroslava Bahčiča

18.00 Knjižnica Velenje

Cool knjiga
bralni krožek za najstnike vodi Andreja Kac

18.00 Glasbena šola Velenje

Novo leto po dunajsko
koncert; nastopa Simfonični orkester Glasbene šole Velenje

19.30 Narodni dom Celje

MePZ Pevskega društva upokojencev Celje
novoletni koncert; gostje Godalni kvartet Glasbene šole Celje, Oktet Kajuh in dekliska pevka skupina Amabile 1. gimnazije v Celju

20.00 Dom kulture Svoboda Griže

Kavarniški večer
gostja Maja Horvat

21.00 eMČe plac Velenje

Ponovoletni čilaut vol. 1
klubski večer

SOBOTA, 5. 1.

11.00 Pokrajinski muzej Celje

Grofje Celjski
javno vodstvo po razstavi

17.00 SLG Celje

Richard Bean: Kruh
abonma po posebnem razporedu in izven

18.00 do 22.00 Sv. Jedert Gotovlje

Razstava jaslic naravne velikosti

19.30 Dom II. slovenskega tabora Žalec

Novoletni koncert godbe Liboje
gost Uroš Perič

21.00 eMČe plac Velenje

Ponovoletni čilaut vol. 2.
klubski večer

NEDELJA, 6. 1.

14.00 Celjski dom

O življenju in delu Bruna Groeninga
dokumentarni film

17.00 Cerkev sv. Lenarta Nova Cerkev

Dekliska vokalna skupina KUD France Prešeren
ponovitev božičnega koncerta

17.00 Hmeljarski dom Petrovče

Leta nič, en dan potem
gledališka predstava Zorka Simčiča

18.00 do 22.00 Sv. Jedert Gotovlje

Razstava jaslic naravne velikosti

PONEDELJEK, 7. 1.

10.00 do 11.30 Knjižnica Velenje

Bralni krožek za odrasle 50+
vodi Sonja Bercko

16.00 Mladinski center Velenje

Mladi v popoldanskem centru Inkubus

17.00 Osnovna šola Petrovče

Pravljice minute in ustvarjalnica

17.00 Knjižnica Velenje

Zimske radosti
otroška ustvarjalna delavnica; vodi Darinka Bizjak

17.00 Osnovna šola Stranice

Pingvin Pit
ura pravljic

17.00 Vila Mojca Velenje

Otroci so naše največje bogastvo
predava Elen Uršič

17.30 Osrednja knjižnica Celje

Begine in pojmovanje sočutja v 13. in 14. stoletju
predava dr. Alenka Jovanovski v okviru Univerze za III. življenjsko obdobje

18.00 Knjižnica Velenje

Zlati rožni križ
pogovor o človeku kot o bitju večnosti

18.00 Teozofska knjižnica Alme M. Karlin Celje

Ezoterična astrologija
predava Aristid Havliček Tili

19.00 Narodni dom Celje

O notranjem miru
video predstavitev

19.30 Dom kulture Velenje

Pohujšanje v dolini šentflorjanski
satira, drama; gostuje Slovensko mladinsko gledališče Ljubljana

ZKST ŽALEC

Četrtek, 10. 1. 2013, ob 20.00
Dom II. slovenskega tabora Žalec

ANS. SAŠA AVSENIKA
in ans. GADI,
gostja EVA BOTO

Koncert za narodno-zabavni abonma in izven
VSTOPNICE ZA IZVEN 12 EUR

Vstopnice: TIC Žalec, tel. 710 04 34
www.zkst-zalec.si

www.radiocelje.com

Podjetje NT&RC, d.o.o.

Direktor: Srečko Šrot

Podjetje opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje, telefon (03) 42 25 190, fax: (03) 54 41 032, Novi tednik izhaja vsak torek in petek, cena torkovega izvoda je 1,30 EUR petkovega pa 1,50 EUR. **Naročnine:** Vera Gmajner. Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvede, za katere se plačuje 8,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Biserka Povše Tašič
Namestnica odg. ur.: Tanja Cvirni
Oblikovanje: Minja Bajagić
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: Sherpa, GrupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič

E-mail: radio@nt-rc.si

E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Anja Deučman, Janja Intihar, Brane Jeranko, Špela Kuralt, Urška Selišnik, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Ivana Stamejčić, Simona Šolimič, Dean Šuster

Tajnica uredništva: Tea Podpečan

Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglašnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Pomočnica direktorja

in vodja Agencije: Vesna Lejič Mlakar

Marketing: Zlatko Bobinac, Simona Brglez, Vojko Grabar, Mojca Knez, Nina Pader, Marjan Brečko

Telefon: (03)42 25 190

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Med tatovi na avtocesti največ tujcev

Luknjajo pnevmatike, kradejo gorivo in prodajajo prazne škatle

V zadnjem obdobju se je na Celjskem strmo povišalo število drznih tatvin na avtocestnih počivališčih. V črni kroniki se kar vrstijo primeri, ko neznanec na počivališču v vozilu zbudi lastnika vozila in ga opozori, da ima prazno pnevmatiko. Ko lastnik stopi iz avta in pogleda, kaj je narobe, drugi storilec iz vozila ukrade dokumente in denar. Vse se zgodi le v nekaj sekundah.

Da je stvar resna, kaže to, da policija ne le v uniformi, ampak tudi v civilu pospešeno dela in lovi storilce na avtocesti. Vendar so ti zelo dobro organizirani in pogosto roki pravice enostavno uidejo. Zgoraj napisan primer je le eden tistih, ki se na avtocesti pojavljajo ta čas. »V drugem primeru gre za način tatvin, ko storilci preluknjajo pnevmatike na parkiranih vozilih, nato, ko se lastniki odpeljejo, saj preluknjane pnevmatike ne opazijo takoj, jim sledijo po avtocesti. Med vožnjo jih opozorijo, da je nekaj na-

Komandir Policijske postaje Slovenske Konjice Ivo Kos: »Tatvine nafte je zelo težko dokazati.«

robe, in ko se voznik ustavi, mu tudi ponudijo pomoč. Med menjavo pnevmatike eden od storilcev pokrade stvari iz vozila,« razlaga komandir Policijske postaje Slovenske Konjice Ivo Kos.

Zanimivo je, da so storilci že tako organizirani in večji pri tatvinah, da so te popolnoma neopazne in nekdo, ki je bil okraden, to ugotovi zelo pozno. Tudi v teh primerih tatovi zelo do-

bro opazujejo, saj okradejo skoraj vedno tujce. »Dobro« izbirajo čas, saj je takšnih tatvin največ v prazničnih časih, ko ljudje potujejo na dopust. To je za tatove seveda znak, da imajo dopu-

Pojavljajo se tudi primeri, ko tujci na počivališčih prodajajo določene stvari, ki so zapakirane, in pri tem tako zmedejo kupca, da jim plača, v zapakiranih škatlah pa ni ničesar. Kdaj pa kdaj poskušajo goljufati tudi oškodovanci, saj določene tatvine, ki so se zgodile v tujini, tam sploh ne prijavijo, ampak jo prijavijo šele, ko pridejo v Slovenijo. Nekateri – predvsem tovornjakarji – vedo tudi, da je Slovenija zaenkrat še varna država, zato se pogosto odločijo, da se bodo ustavili in nekaj ur počivali šele v naši državi. Medtem ko so v tujini znani napadi na tovornjakarje tudi z omamljanjem med spanjem ali s solzivcem, tega pri nas še ni.

stniki s seboj večje količine denarja.

Goljufivi oškodovanci

»Pojavljajo se tudi tatvine nafte, vendar je v teh zadevah zelo težko dokazati, ali je res šlo za tatvino ali goljufijo,« omenja Kos. Predvsem tuji tovornjakarji, ki za »fure« ne zaslužijo veliko, se znajdejo. Sami pretočijo svoje gorivo, ga prodajo drugim tovornjakarjem, slovenski policiji pa prijavijo tatvino. Ker imajo zelo dobre pripomočke oziroma črpalke, je takšno kaznivo dejanje zelo težko dokazati. Voznik sicer dobi zapisnike, da je bil okraden, denar od prodaje spravi v žep, v svoji državi morda pobere še kaj odškodnine.

Sodeč po opisih, ki jih policiji podajo oškodovanci,

so med tatovi na avtocesti predvsem tujci, ki pa tega še zdaleč ne počnejo samo v Sloveniji. »Organizirani so tako, da krožijo. Kradejo pri nas, nato v Italiji, Franciji, Španiji, vedno po istem vzorcu,« dodaja Kos. Tatvine se vrstijo tudi na bencinskih črpalkah, kjer si ljudje natočijo gorivo, nato se odpeljejo. In tudi tu so lahko težave pri preiskavi. Ko na primer izsledijo storilca, ki je na tak način ukradel gorivo na bencinski črpalki, kjer je škoda okoli 50 evrov, so neodzivne predvsem tuje države. Če storilci že pobegnejo v tujino, kamor podatke o storjenem pošlje tudi naša policija, ostanejo pogosto nekažnovani, saj v večini držav manjša povzročena škoda še ne pomeni kaznivega dejanja.

Foto: TimE (arhiv NT)

Povprečna škoda, ki jo tatovi storijo s tatvinami ob avtocesti in na njej, znaša okoli tisoč evrov.

TO PA JE DOBRA NOVICA!

Kar nekaj mesecev minulega leta smo vas vabili, da nam pošljete kakšno dobro novico iz svojega kraja. A nekako ni bilo pravih sadov. Zato smo se odločili, da bomo za vsako številko Novega tednika izbrali po eno dobro novico kar v uredništvu. In smo jo. Tokrat smo jo izbrskali v občini Šentjur. Vabilo k sodelovanju seveda velja tudi v letu 2013. Pišite nam na e-naslov: tednik@nt-rc.si ali pokličite na telefon uredništva Novega tednika.

Prostovoljci so ji uredili dom

ŠENTJUR – »Bog jim naj povrne, jaz jim ne morem,« je v svoji zahvali povedala Josipina Šturbej, ki zdaj živi v očiščeni in obnovljeni hišici v Dobrini na Kozjanskem. 84-letna gospa je z gangreno noge životarila v razpadajoči hišici in se na vse načine otepala selitve v dom. Potem ko ji uradne ustanove niso mogle pomagati, ji je priskočila na pomoč Valerija Kršlin.

Kršlinova je pred časom ustanovila celo humanitarni zavod Zadnje upanje za pomoč živalim in ljudem v stiski. Pepco, kot Šturbejevi pravijo po domače, je našla po naključju. Gospa je vajena živeti v svojem bivališču in tudi ko si ni mogla prav veliko pomagati sama, je vztrajala, da se bo selila kvečjemu na pokopališče. Seveda ko bo čas za to. Valerija je aktivirala celo vrsto prostovoljcev, zbrala donacije in pridobila različne sponzorje. Zdaj je hišica čista in človeka vredna. Pepca pa je za vsak dan bivanja v njej še kako hvaležna vsem, ki so ji pri tem pomagali.

StO, foto: VK

Največ poškodb doslej

V času božično-novoletnih praznikov je bilo na Celjskem največ poškodb zaradi uporabe pirotehničnih izdelkov. Kot pravijo na policiji, jih je bilo več v primerjavi z lanskimi prazniki.

Na silvestrovo se je v Laškem poškodoval 23-letni moški, sicer državljan Nemčije, ker je raketa med prižiganjem predčasno eksplodirala. Moški je poleg poškodb po telesu zaradi poka dobil tudi opekline po obeh dlaneh. V tem primeru bodo policisti vložili tudi

kazensko ovadbo zaradi povzročitve splošne nevarnosti. Hudo poškodovan je tudi mladoletnik, ki so ga v celjsko bolnišnico pripeljali iz Velenja. Fant je s prijatelji želel predelati močnejšo petardo, ki je eksplodirala. Eksplozija mu je raztrgala

desno dlan, obstaja tudi možnost, da mu bodo amputirali prst.

Poškodb zaradi pirotehnik je bilo še več, vendar policisti o vseh primerih še zbirajo obvestila. O eni hujših poškodb smo poročali že pretekli teden, ko je 40-letniku iz Vinske Gore petarda odtrgala vse prste na desni roki in mu poškodovala tudi obraz.

SŠol

* **Finančni lizing**

ATKA

Z nami vedno nekaj prihranite!

Atka Prima d.o.o.

Stanetova ulica 5, Celje

Tel.: 03 490 18 05

www.atka-prima.si

Bližnjica do dobrega avtomobila.

Praznik košarke za desetico

Član Elektre David Andrew Collins je za poražence dosegel 10 točk, potem ko je bil v uvodu tekme najbolj razigran.

Rogaška Slatina je gostila tradicionalen vsakoletni dan slovenske košarke, tako imenovano prireditev All Stars. Prvič v več kot dvajsetletni zgodovini sta se med seboj pomerili ekipe, ki sta jih izbrala kapetana.

Spektakla je bila deležna tudi šesterica igralcev s Celjskega. Samo Udrih in Miha Lapornik (Zlatorog Laško), Anže Pelc, Mladen Primorac (Tajfun Šentjur), Žiga Zagorc, David Andrew Collins (Elektra Šoštanj), Jason Hannibal (Hopsi Polzela) in Miloš Miljkovič ter Željko Jotič (Rogaška Crystal).

Otvorili najmlajši

Dan košarke so odprle najmlajše selekcije. Gledalcem so se predstavili tudi najmlajši člani domačega kluba Rogaška Crystal, ki so kandidati za slovenske državne selekcije med mlajšimi in starejšimi pionirji, kadeti ter mladinci. Dogajanje se je iz ure v uro

Tudi Damjan Novakovič in Ivica Jurkovič sta se predstavila na parketu All Stars turnirja. Oba sta bila člana Rogaške v sezoni 1995/1996.

stopnjevalo, vrhunec pa doživelo pred začetkom članske tekme. Ekipe rdečih in črnih sta sestavila košarkarja Edo Murič (Krka) ter Jaka Blažič (Union Olimpija). Ekipe Eda Muriča je slavila z 72:58. Za najkoristnejšega igralca je bil izbran Jaka Blažič, ki je dosegel 18 točk. Pri zmagovalcih je David Andrew Collins prispeval 10 točk, Mladen Primorac 4, Anže Pelc pa 2. V tekmovalni meta za tri točke je zmagal Robert Abramovič (Škofja Loka), ki je sicer brat Rebeke Abramovič, članice celjskega ŽKK Athlete. V zabijanju je bil najuspešnejši član domačega kluba Nemanja Barač. »Dvomil sem malce v svoje sposobnosti pri zabijanju, vendar pa me je občinstvo poneslo in končalo se je izvrstno. Predvsem zaradi domačih navijačev mi je še toliko bolj pri srcu, da sem zmagal.« Anže Pelc (Tajfun) je o prazniku košarke dejal: »Biti med temi štiriindvajsetimi igralci je izjemno. To mi veliko pomeni. Igralci smo se zabavali. Za gledalce in igralce je bil to res prijeten večer.«

Uvertura pred nadaljevanjem sezone

Moštva so imela med prazničnimi dnevi premor, domače prvenstvo pa se bo s tekmami 11. kroga nadaljevalo prihodnjo soboto. Za

igralce je bila to priložnost za lažji, predvsem pa sproščen trening. »Gledalci so prišli na svoj račun, pa čeprav je bila na članski tekmi bolj v ospredju obrambna igra, saj oba trenerja Aleksander Sekulič in Zmago Sagadin zagovarjata obrambo. Takšne revialne tekme moraš vzeti maksimalno. Vsi smo športniki in od tega živimo. Če nisi stoodstoten, potem lahko takoj pride poškodba,« je dejal član Elektre Žiga Zagorc, Miha Lapornik (Zlatorog), ki je bil najmlajši udeleženec članske tekme, pa je pristavil: »Občutki so fenomenalni, saj nikakor nisem pričakoval, da bom v glasovanju izbran za udeleženca dneva košarke. Morda mi je malce žal, da nismo zmagali, a vseeno je bil velik šov.« Gledalci so lahko na parketu opazovali tudi legende rogaške košarke, med katerimi je trener Tajfuna Damjan Novakovič. Slednji je bil član Rogaške dve sezoni. V prvi (1995/1996) je bila Rogaška celo vodilna ekipa domačega prvenstva, potem ko je premagovala vse najboljše ekipe, tudi Union Olimpijo. »Pohvalil bi trenerja obeh današnjih ekip, ki nista dovolila ›cirkusa‹, kot je bil na nekaterih prejšnjih dnevih košarke. Takrat je bila košarka negledljiva,

zdej je bila odlična. Igralci so lahko pokazali, kaj znajo. Trenerska zgodba? Ponavadi se spominjamo le lepih trenutkov, ostalo pozabimo. Spominjam se legendarnih tekem v dresu Rogaške, ko je padla Olimpija, bili smo v vrhu, takratni soigralci pa se še zdaj dobivamo in občasno obujamo spomine,« je strnil misli Damjan Novakovič.

Rogaška je na pravi poti

Prireditev je bila za Rogaško Slatino lepa promocija. Domači župan Branko Kidrič ni skrival pozitivnih občutkov: »To, kar smo napovedovali, se je tudi zgodilo. Bil je resnično pravi spektakel. Dokazujemo, da postaja Rogaška Slatina košarkarsko mesto v pravem pomenu besede. Klub dobro dela v vseh selekcijah in verjamem, da smo na dobri poti, da v prihodnje dosežemo še boljše rezultate.«

Prireditev je bila odlično organizirana, gledalci pa so lahko spremljali enega izmed najboljših All Stars turnirjev, saj so se igralci obeh ekip vseskozi borili, prikazali nekaj privlačnih potez in ne tako kot v preteklih letih, ko v ospredju ni bila borbenost. Ženski All Stars bo v nedeljo, 20. januarja, gostil Maribor.

MITJA KNEZ, foto: TimE

Vrača se Gajićeva!

Košarkarica celjskega Athletea Marica Gajić v prvem delu te sezone ni imela sreče, saj jo je zbil avto in je zato izpustila skoraj celoten prvi del. Zdaj se uspešno vrača.

Zaradi poškodbe zunanje stranske vezi v levem kolenu Gajićeva celjska ekipa pod obročem ni imela prave igralke oziroma skakalke, saj gre za eno najbolj obetavnih igralk na območju nekdanje Jugoslavije. To je dokazala v pretekli sezoni, ko je bila izjemna, zato so bili njeni apetiti pred začetkom letošnje še večji, vendar pa je cilje zaustavil nesrečen dogodek. Zdaj je Marica Gajić uspešno okrevala in se z novim letom vrnila na parket. »Poškodba je sanirana in dobro se počutim. Skupaj z ekipo lahko že nemoteno treniram in se pripravljam na nove tekme,« je dejala Gajićeva in pripomnila: »Težko je opisati, kako mi je bilo težko, ko nisem mogla pomagati ekipi. Bila je v zelo težki situaciji, brez mene in še nekaterih ostalih poško-

dovanih. Težko je bilo gledati tekme ob igrišču.« Trenerju Athletea Damirju Grgiču bo 17-letna Marica Gajić na voljo že jutri, ko bodo Celjanke v 12. krogu državnega prvenstva gostovale pri Odeji v Škofji Loki, vendar pa je njen nastop še pod vprašajem. Dokončen povratek je bolj verjeten prihodnji teden, ko bo v sredo (20.00) v 15. krogu Jadranske lige v Celju gostoval madžarski Pecs. V taboru Athletea imajo zdaj po daljšem času vendarle več zadovoljstva, saj se tudi Živa Macura počasi vrača po poškodbi. Za igro bo pripravljena ob koncu januarja. Težave ima le še Zala Pučko, ki ima poškodovan center za ravnotežje. Njen povratek pa je sila negotov.

»V nadaljevanju sezone pričakujem boljšo igro, ko

bomo končno lahko nastopile v popolni zasedbi. Trudile se bomo, da ponovimo uspeh iz lanske sezone. Obenem mislim, da lahko igramo veliko bolje kot v prvem delu prvenstva. Še naprej pa je naš osnovni cilj napredek vsake posameznice,« je pristavila Gajićeva, ki bo imela skupaj s soigralkami in strokovnim štabom v naslednji dneh oziroma tednih naporen ritem. Po sredini tekmi s Pecsem čaka celjsko zasedbo potovanje proti Beogradu, kjer bodo igralko v petek opravile večerni trening, zatem pa jih v dveh dneh čakata dve tekmi. V soboto bo nasprotnik Partizan, v nedeljo pa Radivoj Korać. Athlete je v domačem prvenstvu vodilna ekipa, v Jadranski ligi pa je na desetem mestu.

MITJA KNEZ, foto: TimE

Marica Gajić se po poškodbi vrača na igrišče.

TOP FIT

www.top-fit.si
tel. 040 50 20 60

vodena vadba z
osebnim trenerjem

medijski partnerji radio 100.2 TV 100.2 novitiednik

Gnečo na odru, ko so skupaj zapeli vsi nastopajoči, so obiskovalci sprejeli z navdušenjem. Radi se vsi imejmo, naj pesem družī nas, naj velja tudi v 2013!

Gorica pri Slivnici se je tresla v ritmu harmonike

Ob koncu leta se nam je resda ponujalo ogromno prireditev in srečanj, a harmonike in starih dobrih narodnozabavnih viž, ki so jih v svet ponesli trije največji slovenski narodnozabavni velikani, ni nikoli preveč. Tako so med božičem do silvestrovim v Gorici pri Slivnici zazvenele Slakove in Avsenikove viže. Prireditev je skupaj s Slavkom Jančičem pripravila naša medijska hiša. Na oder so stopili Fantje s Praprotna, Savinjskih 7, ki se jim je na odru pridružil Braco Koren, in glasbena skupina M. J. A. V. Večer je minil v odličnem vzdušju in je še en dokaz več, da harmonika razvedri in sprosti.

NP, foto: TimE

OKNA - VRATA - STEKLO
TERMOGLAS d.o.o.

Organizatorji se za podporo pri izvedbi koncerta zahvaljujemo:

GOSTIŠČE **MIRAN**

Minute, ko čakaš na nastop, je treba izkoristiti za druženje in klepet, pravijo pri Savinjskih 7 in glasbeni skupini M. J. A. V. Razigranemu Bracu Korenu so dnevi v decembru hiteli tako hitro, da je v Gorico pri Slivnici skorajda prišel dan prepozno. Še dobro, da ga je Štefan Frece (Savinjskih 7) poklical dovolj zgodaj, da je pižamo zamenjal za »gvant« in se z Gorenjske še pravočasno pripeljal na koncert.

Glasbena skupina M. J. A. V. je nastala iz čiste ljubezni do prepevanja. Slog njihovega petja je svež, drugačen in kot pravijo strokovnjaki, nekaj edinstvenega. Takšen privednik si je zagotovo zaslužila tudi znana skladba Iz Bohinja, ki so jo na vokalno drugačen način »mjavkice« zapele s tremi Frecegovimi »mačkoni« - Vilkom, Martinom in Štefanom mlajšim.

Fantje s Praprotna so neumorni, četudi je leto 2012 minilo v znamenju njihovega glasbenega abrahama. 50 let prepevanja na odru je minilo, kot bi mignil, pravijo Fantje s Praprotna, ki tudi v letu 2013 ne načrtujejo pretiranega počitka. Tako se že marca odpravljajo čez lužo, kjer jih bodo v ZDA in Kanadi toplo pričakali slovenski izseljenci.

Anka, Štefan in Vinko Frece so glavni stebri ansambla Savinjskih 7, ki skupaj pejejo in igrajo že več kot 30 let. Z njimi je prepeval tudi Franc Koren in takrat so ansambel uvrščali v sam vrh narodnozabavne glasbe. Anka Frece (mikrofon si deli z Janezom Dolencem, ki je Fant s Praprotna celih 50 let) je prepevala tudi z Avseniki, saj je nadomeščala enkrat Emo Prodnik, drugič pa Joži Kališnik.

KRALJESTVO DOBREGA OKUSA

UMETNIK V KUHINJI

»S kuhanjem si nisva najbolj na ti«, je odkrito priznal režiser, igralec, pevec in plesalec Michael Green Alujevič. Iz tega sledijo kuharske prigode, ki mejijo na tragedijo – to goreča kuhinja vsekakor je. Če človek pač med milijon opravki in mislimi pozabi, da je kaj na štedilniku, pride žal tudi do takšnih izkušenj. Toda Michael preprosto ugotavlja, da ima vsak svoje talente, in se z veseljem pusti povabiti kam, kjer dobro kuhajo. Ob praznikih je ugotavljal, da pravzaprav tudi to lahko vpliva na izbiro, kje in s kom praznovati. Med smehom je pod črto prišel do ugotovitve, da je to tam, kjer se že ve, kaj se bo jedlo, in to dobro, pa še družba bo tista prava. Decembar je zanj kljub tempu čas za druženje ob kuhanem vinu s prijatelji in prav o tem je prišepnil skrivnost. Že kupljeno kuhano vino je čisto dobra izbira, zraven malo sladkega in dan je lahko nasmejan. Tudi sendvič je lahko drugačen, če nadgradimo klasiko kruha in klobas z malo spogledovanja z Ameriko, kjer so mojstri za sendviče vseh mogočih in nemogočih kombinacij. Dober tek!

Recepti

REUBEN SENDVIČ

Sestavine:

lepinja
rezine šunke
rezina ali dve sira
kislo zelje
maslo za ponev

Priprava:

Lepinjo prerežemo in v ponvi obe polovici popečemo na maslu. Sendvič sestavljamo in pripravljamo do konca v ponvi. Na notranjo stran lepinje dodamo zelje in sir (na vsako polovico) in pustimo, da se sir začne mehčati in topiti. Vse to prekrijemo s šunko in še malo pustimo na ognju. Potem obe polovici združimo, stisnemo skupaj, da se sestavine še bolj povežejo, in tako je sendvič pripravljen. Pri originalnem receptu je osnova pred sestavljanjem tudi omaka tisočerih otokov, ki jo lahko nadomestimo s poljubnim prelivom ali izpustimo.

KUHANO VINO & PENICE

Sestavine:

1 l kuhanega vina (glühwein)
1 zavitek belih penastih bonbonov (marshmallows)
lesene ali kovinske paličice

Priprava:

Že pripravljeno kuhano vino dobro pogrejemo; seveda ga lahko po želji skuhamo tudi sami. Bele penice nabodemo na paličice in jih nad ognjem (npr. na plinskem štedilniku) zapečemo do karamelno rjave barve. Pri tem pazimo, da paličice, če so lesene, ne zagorijo. Tudi same penice med peko malce obračamo, da ne stečejo in jih ne zažgemo. Ponudimo jih s kuhanim vinom kot malce drugačno kombinacijo okusov. Seveda ne bo odveč, če bomo poleg postregli tudi kakšen konkreten narezek in kruh, za tiste, ki jim sladko ne ustreza polog vina.

NL

RESTAVRACIJA ETRA
Dnevne malice
Sobotna in nedeljska kosila
Jedi po naročilu - a la carte
Posebna ponudba
Pizzerija, slaščice in bar
Prostor za zaključene družbe
Veliko parkirišče

ETRA d.o.p., Bukovžlak, 3000 Celje
Delovni čas:
PON-PET: od 5:30 do 22:30
SOB: od 8:00 do 23:00
NED: od 8:00 do 22:00

T: 03 / 828 02 81 G: 031 630 511 e.mail: restavracija@etra.si

DNEVI LOVSKE KUHINJA
Ob vikendih ŽIVA GLASBA!

GOSTILNA PRI AHACU

Gostilna pri Ahacu d.o.o.
Stopče 31, 3231 Grobelno
Tel.: 03/ 746 66 40
gostilna@ahac.si
www.priahacu.si

KOSTANJEVA REZINA GRATIS!
OB NAROČILU DVEH LOVSKIH GOLAŽEV

GOSTIŠČE MIRAN

Trnovec pri D. 56
Dramlje
Tel.: 03/5798-320
Mob: 051/438-038

www.gostiscemiran.si

KOSILO BREZPLAČNO
Ob nakupu 3 kosil, eno kosilo brezplačno.

Za sodelovanje
v oglasnih rubrikah pokličite:
031-692-860

Gostišče in prenočišča
☆☆☆
"Bohorč"

DOMAČA KUHINJA, MALICE, PIZZE, KOSILA, ALA CARD,
CETERING: Sprejemamo naročila za večje zaključene družbe
Bohorč Marjan s.p., Dušana Kvedra 44, 3230 Šentjur pri Celju,
Tel.: ++386 (0)3 746 14 30, Mobile: ++386 (0)41 666 726

GOSTIŠČE BOHORČ ŠENTJUR

TEL:746-14-30

GSM: 041-666-726

www.gostisce-bohorc.com

MALICE OD 7. 1.–11. 1. 2013

TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK	PONEDELJEK
SAMOPOSTREŽNA JUHA 1. SV. NARAVNI ZREZEK PO MADŽARSKO, TESTENINE, SOLATA	SAMOPOSEREŽNA JUHA 1. SV. PEČENKA, KISLO ZELJE Z OCVRKI, ZABELJEN FIŽOLJ	SAMOPOSTREŽNA JUHA 1. DOLENJSKE KEPE, ZELJNE KRPICE, SOLATA	SAMOPOSTREŽNA JUHA 1. GOVEJI STROGANOV, KROMPIRJEVI SVALJKI, SOLATA	ZAPRTO. HVALA ZA RAZUMEVANJE!
2. PASULJ S PREKAJENO KLOBASO	2. MAKARONOVO MESO, SOLATA	2. ŠTAJERSKA KISLA JUHA, PECIVO	2. PEČEN OSLIČ, DALMATINSKI KROMPIR, SOLATA	POLEG TREH MALIC SO ŠE VSAK DAN NA VOLJO:
3. RIŽOTA Z MORSKIMI SADEŽI, SOLATA	3. GOBOVI KANELONI, FRANCOSKA SOLATA	3. RIŽEV NARASTEK, KOMPOT	3. PERESNIKI Z ZELENJAVNIM PRELIVOM, SOLATA	- PLESKAVICA NA ŽARU, ŽAR OBLOGA, SOLATA
		3A. VAMPI PO TRŽAŠKO		- DUNAJSKI ZREZEK, PRILOGA, SOLATA

VSE IZBRANE MALICE LAHKO VZAMETE TUDI S SEBOJ.

Srečno 2013!

VSI NAŠI MOJSTRI!

Vzdrževanje nepremičnin je nujno potrebno, da bo naše bivanje v njih varno in brezskrbno.

Pomembno je, da smo v času kurilne sezone še posebno pozorni na morebitne okvare, bodisi na centralnem sistemu ogrevanja, ali na okvare, ki se nenačrtovano pojavljajo na nepremičnini.

Če načrtujemo izgradnjo nove nepremičnine, je zdaj pravi čas, da si pripravimo načrt in počasi izberemo izvajalce, s pomočjo katerih bomo zgradili in oblikovali novogradnjo po naših zamislih.

Da bomo lažje ponudili pomoč našim bralcem, vas vlučno vabimo, da nam svojo storitev in dejavnost predstavite tudi na naših posebnih straneh. Potrudili se bomo, da bomo skupaj oblikovali ponudbo, s pomočjo katere boste še bolj prepoznavni v svojem okolju in širši okolici, saj Novi tednik berejo na širšem celjskem območju.

Za oglaševanje na straneh VSI NAŠI MOJSTRI pokličite 031 692-860.

VSI NAŠI MOJSTRI

Za sodelovanje v oglasni rubriki pokličite:
031 692 860

ZLATARSTVO TAJNŠEK

Romana Tajnšek - Korošec

Glavni trg 17, 3000 Celje
03 544 17 13
041 634 844

**PRI NAKUPU V VREDNOSTI nad 50 evrov,
VAM PODARIMO ČIŠČENJE NAKITA**

**ŽELIMO VAM LEPE PRAZNIKE
IN OBILICO SREČE IN ZDRAVJA
V LETU 2013**

STROJEPLASTIKA PRAŠNO BARVANJE VSEH VRST KOVIN:

HITRO, KVALITETNO IN UGODNO!

Mario Kukovič s.p.

Cesta Kozjanskega odreda 8, 3230 Šentjur
telefon: 03 574 03 10, fax: 03 574 03 11
gsm: 041 741 094
e-mail: mario.kukovic@siol.net
splet: http://www.strojeplastika.si

PRAŠNO BARVANJE (predobdelava z Al-pasiviranjem (TCP) ter Fe-fosfatiranjem), glede na vrsto materiala, po vseh razvitih efektih po RAL-lestvici (možne so tudi posebne zahteve z namensko razvitimi praškastimi barvami: antibakterijske, samosvetleče, anti-grafiti, termo-stabilne ...). Možnost izdelave v istem dnevu!

Slikopleskarstvo Peter Ocvirk

www.slikopleskarstvo-ocvirk.com

Tukaj smo za Vas, da skupaj rešitve, ne le poiščemo, temveč tudi uspešno izpopolnimo.

ZUNANJA SLIKOPLESKARSKA DELA

NOTRANJA SLIKOPLESKARSKA DELA

PLESKANJE VRAT IN OKEN

DEKORATIVA VALPAINT

OSTALA SLIKOPLESKARSKA DELA PO ŽELJAH STRANK

GSM:
041 346 328

15m² PLESKANJA VAM PODARIMO
..pri naročilu nad 60m².

METALKO

BRIGITA BUČAR s.p.

Proizvodnja in montaža krovnsko-kleparskih izdelkov

in strešne kritine; Prožinska vas 57, 3220 ŠTÖRE

www.streha-metalko.si

gsm: 041 314 531, gsm: 051 603 579
Tel.: 03/57 71 495, faks: 03/57 71 499
e-mail: brigita.bucar@amis.net

SPECIALIST ZA
STREHE ŽE 30 LET!

30 let
GARANCIJE

ZA IZMERO IN IZDELAVO PREDRAČUNA NA KLJUČ POKLIČITE
NAŠEGA STROKOVNJAKA ZA STREHE NA GSM: 041 622 385.

**Želimo vam srečno, zdravo
in uspešno leto 2013!**

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA

Ul. M. Grevenbroich 19,
Nova vas, 3000 Celje

Tel.: 031 843 029

- EKSPRESNA POPRAVILA
- KRAJŠANJE, MENJAVA (zadrž, podlog...) in IZDELAVA
- OŽENJE, ŠIRJENJE, tudi USNJA in PRODAJA
USNjenih OBLAČIL

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: 8. do 12 ure in od 14. do 18. ure; sob.: 7. do 13. ure

**KRAJŠANJE HLAČ od 5 EUR dalje; 3+1 GRATIS
MENJAVA ZADRG v HLAČAH že za 6 EVROV**

Zaščita, ki bi jo moral imeti vsak avto!

Quantum sistem za zaščito avtomobilskega laka je narejen na osnovi najnovejše kemijske nano tehnologije. Izdelek nudi najboljšo zaščito barve in laka, ki se trenutno uporablja v avtomobilskih industrijah. Naj vaš avto izgleda kot v izložbah!

Zaščitite avto pred: UV svetlobo in oksidacijo, razjedami ptičjih iztrebkov, smolo iglavcev, soljo na cesti ...

Sliki prikazujeta vozilo pred in po končanem tretmaju! To ni fotomontaža!

Prepričajte se in nas obiščite v delavnici na Mariborski cesti 80/b, ali na www.avtosafir.si, lahko pa nas pokličete na tel. **041 698 283**

PREJ

POTEM!

Med tistimi, ki so pravilno odgovorili na nagradno vprašanja o Quantum sistemu za zaščito avtomobilskega laka, objavljeno 18. 12. 2012, so: **Zvonka Denžič**, Vransko 17 E, 3305 Vransko; **Ivek Žerdoner**, Linhartova 2, 3000 Celje; **Stanka Potočin**, Zabukovica 91, 3302 Griže

Upoštevali smo kupone, ki so v uredništvo prispeli do 28. 12. 2012. Nagradjenci bodo prejeli darilni bon v vrednosti 20 evrov za zaščito avtomobila po Quantum sistemu. Potrđilo o nagradi bodo prejeli po pošti, bon pa bodo lahko nato s tem potrđilom prevzeli na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje, Prešernova 19, Celje. Rok prevzema je en mesec od dneva objave.

PEČIZA CENTRALNO OGREVANJE NA TRDA
IN TEKOCIA GORIVA
CISTERNE ZA KURILNO OLJE (TUDI DVOPLASČNE)
BOLJERJI ZA OGREVANJE SANITARNE VODE
HIDROPORJI
OJJNI JASKI
AKUMULATORJI - ZALOGOVNIKI VODE
REZERVOARJI ZA SANITARNO VODO ALI DEŽEVNICO
RAZTEZNE POSODE

KOB

KOB TERMOINSTALACIJE tel.: 03/749 25 90, gsm: 041/630 764, fax: 03/749 25 91
Kolodvorska 8, 3230 Šentjur e-mail: info@kob-kozelj.si • www.kob-kozelj.si

HITRI SERVIS in OPTIKA 3D

03/749 17 10

MULEJ DEJAN s.p.
Ul. Točke Čečeve 17
3230 ŠENTJUR
mulej.dejan@siol.net

Naj bo 2013 vaše leto!

Preberite!

VSI NAŠI MOJSTR!

Uporaba lesnega pepela

Če želimo, da bi bile vrtnine zdrave, brez bolezni, brez škodljivcev, ter da bi bogato obrodile, potem jih moramo gnojiti. Za gnojenje lahko uporabimo hlevski gnoj, kompost, zeleno gnojenje, lahko gnojimo tudi z različnimi mineralnimi gnojili. Za gnojenje pa lahko uporabimo tudi lesni pepel, ki se ga tistim, ki imajo peči na trda goriva, čez zimo zagotovo nabere kar nekaj.

Lesni pepel velja za najstarejšo obliko gnojila, ki se je načrtno uporabljalo za gnojenje. Strokovnjaki so namreč ugotovili, da so ga že stari Rimljani načrtno uporabljali za gnojenje svojih polj. Z lesnim pepelom lahko uravnavamo kislost tal, pospešujemo cvetenje in nastavek za plodove, korene in gomolje.

Lesni pepel je tako dobro gnojilo zato, ker vsebuje veliko fosforja, kalija in kalcija ter mnogo drugih mikroelementov, kot so jod, bor, baker, cink in drugi. Pepel ne vsebuje dušika, saj le-ta med gorenjem izgine. Vsebnost posameznih elementov v pepelu se sicer spreminja glede na vrsto lesa, iz katerega je bil pepel pridobljen.

S pepelom lahko gnojimo tako vrtnine, kakor tudi trato ali sadno drevje. Še posebej je dobrodošel pri gnojenju različnih korenovk in krompirja. Lesni pepel lahko zaradi vsebnosti kalija uporabimo tudi za gnojenje vrtnic. Zaradi vsebnosti kalcija ga ne uporabljamo na rastlinah, ki kalcija ne marajo (npr. hortenzije, gardenije, rododendron, azaleje itd.). Posebna prednost lesnega pepela pa je tudi v tem, da deluje proti polžem in listnim ušem. Lahko ga posipamo po vrtninah, kjer imamo probleme z omenjenimi škodljivci, prav tako pa nam pepel lahko pomaga tudi proti kapusovim belinom na zelju ter tudi pro-

ti plesni na vrtninah. Za dober pridelek na vrtu pa lahko lesni pepel tudi kombiniramo z organskimi in drugimi gnojili. Izogibamo pa se dodajanja pepela na hlevski gnoj. Vedeti moramo, da lesni pepel reagira bazično, zato koristi tam, kjer je pH tal nizek. Tako, ga lahko uporabimo tudi za izboljšavo tal.

Lesni pepel lahko tudi mešamo v kompostni kup, saj pepel vsebuje veliko apnenca, ki izboljša proces razgraditve.

Kljub vsem prednostim uporabe lesnega pepela pa ima le-ta tudi slabost, in sicer vsebnost težkih kovin. To je tudi razlog, da strokovnjaki odsvetujejo pretirano uporabo lesnega pepela za gnojenje vrtnin in sadnega drevja. Če že uporabljamo ali pa se bomo še odločili za gnojenje vrtnin z lesnim pepelom, ga uporabimo največ pol kilograma na kvadratni meter.

Na kompostni kup lahko damo: skoraj vse organske odpadke iz kuhinje (tudi olupke agrumov), organske odpadke iz vrta, tudi plevelne rastline (zdrave, neokužene), pokošeno travo (ne predebelo plast, posušeno), listje okrasnega in sadnega drevja, grmovnic, porabljenega zemlja iz cvetličnih lončkov in korit, slama, žagovina, lesni pepel, vejice sadnega in okrasnega drevja (ki jih zrežemo). Če ste blizu gozda, tudi listje gozdnega drevja, ne priporoča se listje hrasta. Listje je priporočljivo zrezati.

SREČNO 2013!

CVETLIČARNA IN DARILNI BUTIK
NATAŠA
 Nataša Hribnik s.p.
 Poslovne enote: Kalobje-Sentjur-Celje
 Kontakt: 031-363-506 in 031-302-666
 Spletna stran: www.cvetlicarna-natasa.com
 ali www.najdislovensko.si/company/firstpage.jsp?companyid=54

DARILO pri nakupu nad 20 evrov.

INSTALACIJE VERHOVŠEK

IZVEDBA VODOVODNIH IN CENTRALNIH
 NAPELJAV TER SANACIJA KOPALNIC
 INSTALACIJE VERHOVŠEK d.o.o. Prožinska vas 34/d, Štore, gsm: 041 682 907

KIA MOTORS avt hiša škorjanec
 Mariborska 115, Celje. 03/426 08 84, 031 609 416
VELIKA IZBIRA ZIMSKIH GUM IN PLATIŠČ
 Ugodne cene - možnost nakupa do 12 obrokov brez obresti
Ob nakupu gum ali platišč prejmete darilo - raztegljiv ključ za kolesa z nastavkom 17 in 19 mm
Premontaža in centriranje - 30 % + 1 liter tekočine za vetrobranska stekla

INOX enostojni DIMNIKI
VULKANO
 www.vulkano.si
 PROIZVODNJA - MONTAŽA - SANACIJE
 Tel.: 068 172 094 E-mail: dimniki@vulkano.si

domofinal
DOMO FINAL
 Ivan ROBACER s.p.
 Ul. Bratov Jančarjev 11a
 3212 Vojnik
 GSM: 041 756 668
 telefon/fax: 03 781 21 72
 e-pošta: domofinal@t-1.si
 Za Vas in Vaš dom vršimo:
 - tesarstvo
 - krovstvo
 - stavbno kleparstvo
 - montažo Velux oken
 - izdelava nadstreškov
 - izdelava ravnih in zelenih streh
 Pooblaščen krovec za kritine:
 GERARD, CREATON, TONDACH, BRAMAC, LINDAB, HOSEKRA, TEGOLA, S-METAL, ESAL, ...

OPTIKA Terian
MARJAN TERŽAN, s.p.
 Mariborska 54
 p.p. 1013, 3102 CELJE
 Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01
 DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

GENJENE STRANKE V OPTIKI TERŽAN VAM NUDIMO:
 • STROKOVNI PREGLED VIDA ZA OČALA
 • KVALITETNA STEKLA IN OKVIRJE ZA KOREKCIJSKA OČALA
 • STROKOVNI PREGLED ZA KONTAKTNE LEČE
 • KVALITETNE KONTAKTNE LEČE
 • ČISTILA ZA KONTAKTNE LEČE
 • SOČNA OČALA PRIZNANIH PROIZVAJALCEV
POSEBNOST
 • LASTEN PARKIRNI PROSTOR ZA STRANKE OPTIKE

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

SOBOTA, 5. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Vaše mnenje šteje, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 Poročila, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 9.15 Otroški radio, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 12.00 Novice, 12.15 Tedenski osir, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 17.00 Kronika, 18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

NEDELJA, 6. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Vaše mnenje šteje, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 Poročila, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 9.10 Luč sve-ti v temi, 10.00 Novice, 10.10 Znanci pred mikrofonom - Brane Stamejčič, 11.15 Tedenski osir - ponovitev, 12.00 Novice, 12.10 Pesem slovenske dežele, 13.00 Čestitke in pozdravi, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

PONEDELJEK, 7. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Vaše mnenje šteje, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 Poročila, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 9.15 Predstavitve skladb za domačo in tujo pesem tedna, 10.00 Novice, 12.00 Novice, 12.15 Z gibanjem do boljšega počutja, 13.00 Kulturni mozaik, 13.15 Izbiramo skladbi tedna, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 17.00 Kronika, 17.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom - Brane Stamejčič, ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Katrca, 24.00 SNOP (Radio Triglav Jesenice)

TOREK, 8. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Vaše mnenje šteje, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 Poročila, 8.30 Poročilo PU Celje, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 10.00 Novice, 12.00 Novice, 12.15 Male živali, velike ljubezni, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 17.00 Kronika, 17.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 18.00 Strokovnjak svetuje, 19.00 Novice, 19.15 Zadnji rok z Boštjanom Dermolom, 24.00 SNOP (Radio Triglav Jesenice)

SREDA, 9. januar

Jutranja nostalgija na Radiu Celje, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Vaše mnenje šteje, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 Poročila, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 10.00 Novice, 10.15 Kuhajmo skupaj, 11.15 Zeleni val, 12.00 Novice, 13.00 Kulturni mozaik, 13.20 Mali O - pošta, 13.30 Mali O - klici, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, 17.00 Kronika, 17.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 18.00 Pop čvek, 19.00 Novice, 19.15 Saute surmadi z Boštjanom Lebnom, 24.00 SNOP (Radio Triglav Jesenice)

ČETRTEK, 10. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Vaše mnenje šteje, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 Poročila, 8.30 Poročilo PU Celje, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 10.00 Novice, 12.00 Novice, 12.15 Odmev, 14.00 Regijske novice, 14.10 Kalejdoskop, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 17.00 Kronika, 17.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 18.00 Odmev - ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop - ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Murški val)

PETEK, 11. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Vaše mnenje šteje, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, 8.00 Poročila, 8.30 Poročilo PU Celje, 8.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 10.00 Novice, 11.15 Radi ste jih poslušali, 12.00 Novice, 12.15 Od petka do petka, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 14.10 Hit lista Radia Celje - s hiti prežeto popoldne (do 19.15), 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 17.00 Kronika, 17.45 Skladbi tedna (domača, tuja), 18.00 Pogledajte v zvezde z Gordano in Dolores, 19.00 Novice, 19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, 24.00 SNOP (Radio Murški val)

Radio Celje je lani praznoval že 58. rojstni dan.

Po čem si bomo na Radiu Celje zapomnili leto 2012?

Novo leto je običajno tudi čas, ko potegnemo črto pod opravljenim delom in si zastavimo nove cilje. In kakšno je bilo leto 2012 za Radio Celje? Glede na to, da smo v zadnjem letu za 20 odstotkov povečali poslušnost, lahko rečemo, da uspešno.

Radio Celje tako vsak dan posluša okoli 25 tisoč poslušalcev, s čimer je ponovno postal najbolj poslušana lokalna radijska postaja na Celjskem. Ekipa profesionalnih novinark in novinarjev se je vse leto trudila, da ste bili poslušalci dobro informirani o dogajanju v lokalnem okolju in širše in to obljublamo tudi za leto 2013.

Sicer smo v minulem letu v radijskem programu uvedli kar nekaj novosti. Jutranji program smo obogatili z Novicami ob 6. uri. Tako lahko že navsezgodaj izveste, kateri dogodki bodo krojili dan. Prav tako smo radijski program obogatili z oddajo o rekreaciji Z gibanjem do boljšega počutja, saj se zavedamo (in na to želimo opozoriti tudi poslušalce), da je gibanje nujno za bolj zdravo življenje in boljše počutje. Ker na Radiu Celje cenimo mnenje poslušalcev, dajemo poseben poudarek tudi kontaktnim oddajam. Od decembra

lahko vsako jutro med 6.30 in 6.45 v oddaji Vaše mnenje šteje razpravljate o najrazličnejših aktualnih temah. Pri izboru glasbe smo večji poudarek namenili izboru slovenske glasbe ... Ena izmed novosti v letu 2013 pa je nov termin prenovljene oddaje Katrca. Namesto ob nedeljah ji boste odslej lahko prisluhnili ob ponedeljkih po 19.15, prvič 7. januarja.

V sodelovanju s starejšim »bratom« Novim tednikom smo v minulem letu izpeljali tudi nekaj uspešnih akcij, v katerih smo počeli marsikaj: rojevali, nakupovali, hujšali, hodili na izlete, se zabavali na pikniku Katrca ... Obeležili smo tudi nekaj častitljivih obletnic. Oddaja Zeleni val je v letu 2012 praznovala 15 let, Pesem slovenske dežele je doživela 500. oddajo, tisočkrat pa se je 3. decembra zavrtel Vrtiljak polk in valčkov. S to častitljivo številko se je Vrtiljak po devetnajstih letih tudi poslovil z valov Radia Celje.

Tudi v letu 2013 se bomo trudili za vas, zvesti poslušalci, da vam bo v družbi Radia Celje prijetno in da boste prvi izvedeli, kaj se dogaja v vašem kraju. Se slišimo!

BA, foto: SHERPA

20 VROČIH RADIA CELJE 2012

TUJA LESTVICA

1. TROUBLEMAKER - OLLY MURS FEAT. FLO RIDA (6)
2. DNA - LITTLE MIX (4)
3. ROCK AND ROLL LOVE AFFAIR - PRINCE (2)
4. I JUST WANT A LOVER - WILL YOUNG (2)
5. RADIOACTIVE - RITA ORA (1)
6. WITHOUT YOU - SCOUTING FOR GIRLS (5)
7. I WON'T PLAY - GOSSIP (3)
8. LOVE IS EASY - MCFLY (4)
9. DEAD AND GONE - THE BLACK KEYS (3)
10. GIVE ME LOVE - ED SHEERAN (1)

DOMAČA LESTVICA

1. HEY HEY - LOMBARDO (6)
2. SAJ SVA SKUPAJ - NINA PUŠLAR (3)
3. LE BODI TU - MARTINA ŠRAJ (3)
4. S TEBOJ LETET - CORVUS (4)
5. OD VIŠINE SE ZVRTI - IN & OUT (1)
6. PRAVLJICA MALINA - DARE ACOUSTIC (2)
7. BELIEVE - TIDE (5)
8. PRELEPO JE ŽIVLJENJE - THE USERS (6)
9. CEKINI PADAJO Z NEBA - RECYCLEMAN (1)
10. LUČI - ANDREJ IKICA (2)

PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:

- SCREAM & SHOUT - WILL. I. AM FEAT. BRITNEY SPEARS
LET US MOVE ON - DIDD FEAT. KENDRICK LAMAR

PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:

- NISEM KRIV II - GAL GJURIN
MALO FANTAZIJE - DEMETRA MALALAN

Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

www.radiocelje.com

Po celjskem skoku še velenjski potop

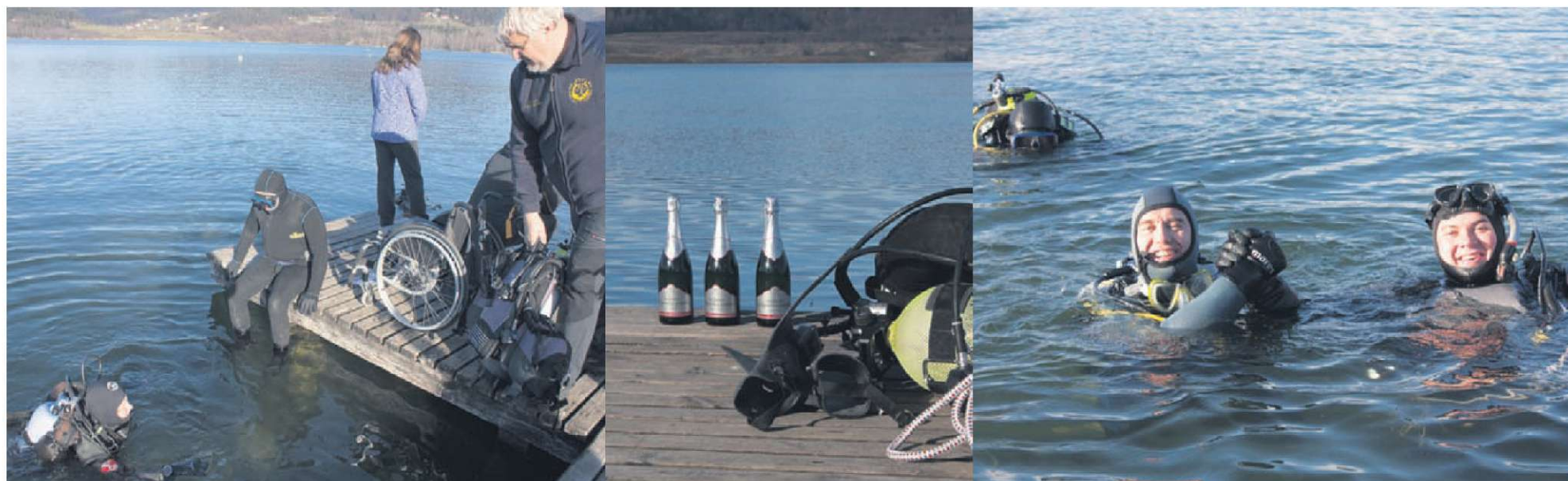
Zdaj že tradicionalen ponovoletni skok v Savinjo je 1. januarja na Špico v Celju privabil več kot tisoč radovednežev. Kar 32 je bilo letos takšnih, ki so zmogli dovolj poguma in tokrat v res »ledeni« Savinji tudi zaplavali, med njimi si je hladno sprostitve v Celju privoščil tudi obiskovalec iz Barcelone. Seveda torkov dogodek ni minil brez celjskega ultramaratonskega plavalca Jožeta Tanka, ki si je v letu 2008 tudi zamislil namakanje v Savinji po zgledu številnih svetovnih prestolnic.

Celjskemu županu Bojanu Šrotu tudi topla kapa na glavi ni pomagala odganjati mraza. Potem ko je v Savinji tokrat plaval že četrtrič na novega leta dan, je ocenil, da je bila voda najbolj hladna doslej ali pa je bilo vsaj najmanj vodi v prid razmerje med temperaturo zraka in Savinje. »A potem ko si enkrat v kopalkah na bregu, je vseeno veliko lažje zaplavati, kot da bi se obrnil nazaj.« In se seveda someščanom »dal v zobe« za naslednjih nekaj mesecev, če ne celo let.

Obiskovalci na Špici so se lahko prepričali, da je približno pet stopinj Celzija razlike med hladno Savinjo in s soncem obsijanem obrežjem dober pospešek. Vsekakor je iz vode šlo veliko hitreje kot vanjo ... Foto: SHERPA

Kar 16 pogumnih potapljačev je že 18. novo leto nazdravilo pod vodno gladino Velenjskega jezera. Letošnji novoletni potop bodo v potapljaškem klubu DPD Jezero pomnili še po treh značilnostih: imeli so najmlajšega potapljača, eno potapljačico in potapljača paraplegika. Tudi tako so dokazali, da je potapljanje še en šport, ki ne pozna meja. S penino so premagali vodo, ki je imela le 8 stopinj in priplavali na površje polni adrenalina. Nalezli so se ga tudi številni obiskovalci. Foto: JANJA ŠEMENC, DPD Jezero